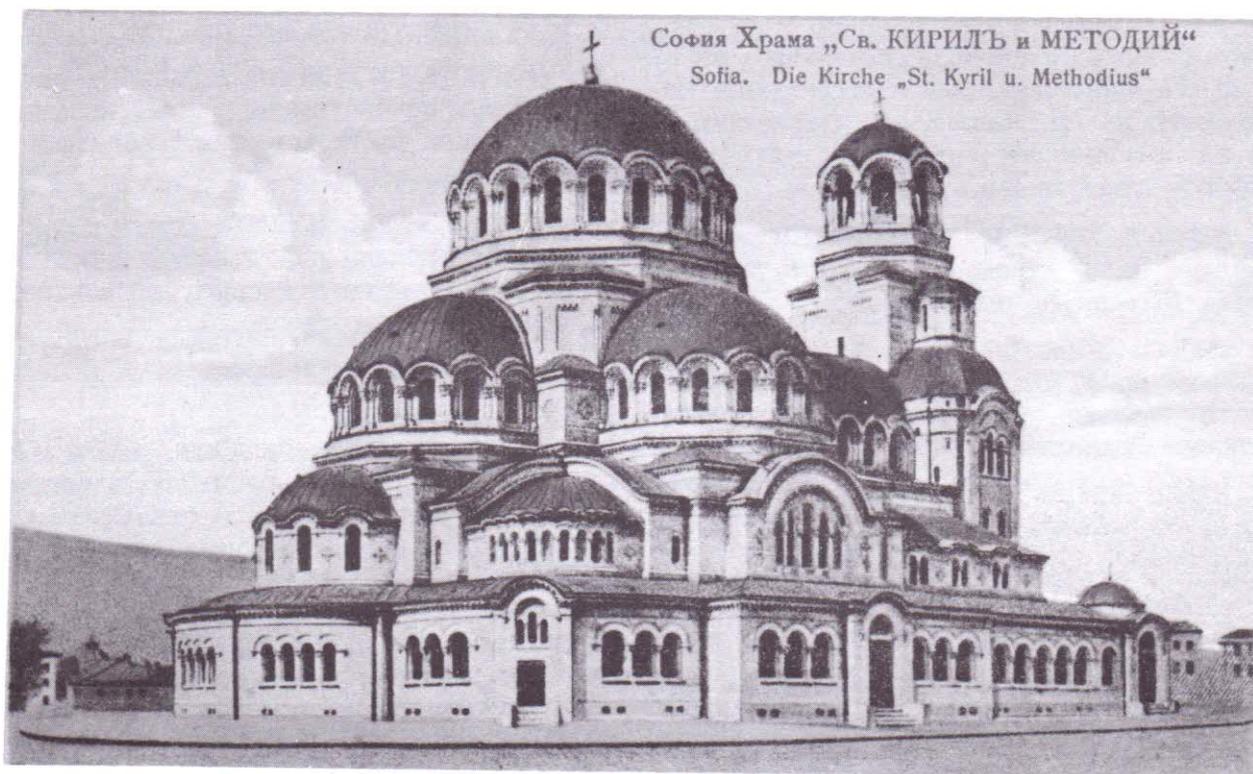




БОРБА®



Най-големият храм
на Балканския Полуостровъ
"Св. Кирилъ и Методий"
построенъ преди 80 години
и преименованъ на "Св. Александър Невски"

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

AUGUST 1993

ЖЕРТВИ на КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

Чудовищните престъпления на комунистическата власт се разкриват предъ очитъ на
ЦЪЛЯ СВЪТЪ

Незнанието днесъ не е оправдание за никого!

Тъзи, които продължават да подържат партията на убийци и садисти, следъ като
знаятъ за тѣхнитъ престъпления, ставатъ тѣхни съучастници.

Списъкъ на осъденитъ на смъртъ отъ тѣй наречения "Народенъ съдъ" въ гр. Казанлъкъ
на 2 Мартъ 1945 година - (Вижъ имената на убийцитъ на последната страница)

1. АСПАРУХЪ ИВАНОВЪ ПЕТРАНОВЪ - отъ гр. Казанлъкъ на 57 години, О.З.подполковникъ председателъ на съюза на запаснитъ офицери, кавалеръ на ордена за храбрость, акционеръ въ Фабрика "Стара планина", общественикъ и дарителъ.
2. ТЕНЬО СТЕФАНОВЪ КАРАИЛИЕВЪ - отъ гр. Казанлъкъ на 49 години. Собственикъ на въжарска фабрика. Поддържа и спонсорира колхозенето въ гр. Казанлъкъ. Построилъ домове за лѣтуване на ученици въ село Горно Изворово, общественикъ и дарителъ.
3. АТАНАСЪ ХРИСТОВЪ ЧЕШМЕДЖИЕВЪ отъ гр. Казанлъкъ на 37 години. Завършилъ Френски колежъ, държавенъ чиновникъ.
4. ГЕОРГИ ХРИСТОВЪ СОМОВЪ - отъ гр. Казанлъкъ на 32 години. Началникъ на полицията, храбъръ и смѣлъ полицай, служилъ честно на Родината.
5. ИВАНЪ ДИМОВЪ КЪРШАКОВЪ - отъ с. Оръхово на 55 години, земеделецъ, честенъ и трудолюбивъ.
6. ГЕОРГИ ВАСИЛЕВЪ КНЯЗОВЪ - отъ с. Тъжа на 38 години, горски пазачъ.
7. ПЕТЪРЪ НИКОЛОВЪ ПЕНЕВЪ - отъ гр. Ст. Загора на 44 години. Началникъ на криминалния отдѣлъ на Областно полицейско управление - Стара Загора. Отличенъ професионалистъ, най-способния криминалистъ на областъта.
8. ИВАНЪ ХРИСТОВЪ ТАБАКОВЪ - отъ с. Обручище на 30 години. Околийски полицейски началникъ. Много добъръ професионалистъ.
9. СТОЯНЪ СТОЙНОВЪ КУРТЧИЕВЪ - отъ село Горно Изворово на 30 години. Началникъ на Държавна сигурность. Сиракъ отъ войната, израстналъ въ сиропиталище.
10. СТОЯНЪ ПЕТРОВЪ КОСТОВЪ - отъ гр. Ст. Загора на 39 години. Служителъ на Държавна сигурность. Добъръ професионалистъ.
11. ИВАНЪ ЛАЛЕВЪ ТАНЕВЪ - отъ село Долно Сахране на 50 години. Кавалеръ на ордена за храбрость. Полицейски разузнавачъ.
12. НИКОЛА ПЕТКОВЪ ПАРОВЪ - отъ с. Бузовградъ на 40 години. Старши стражаръ въ полицейското управление на гр. Казанлъкъ. Помага безкористно на хората.
13. МАРКО АЛЕКСАНДРОВЪ БАКОЕВЪ - отъ село Вътрень на 40 години. Младши униформенъ полицай въ полицейското училище гр. Казанлъкъ.
14. МИТЮ МИНЧЕВЪ МАНЧЕВЪ - отъ с. Ясеново на 39 години. Търговецъ, собственикъ на маandra. Помага безкористно на хората.
15. ИВАНЪ ДИМИТРОВЪ НИКОЛОВЪ - отъ с. Борисово. Учителъ, примѣренъ баща и честенъ християнинъ.
16. КОСТА НИКОЛОВЪ ПАЛАЗОВЪ - отъ с. Тъжа на 44 години. Главенъ учителъ, уважаванъ отъ сѣселянитъ си. Винаги отзивчивъ.
17. ИВАНЪ ЖИЛКОВЪ - отъ гр. Мъглижъ.
18. ИВАНЪ СЛАВОВЪ БАРАБОНКОВЪ - отъ село Овощникъ на 58 години. Земеделецъ, собственикъ на мелница. Помага на беднитъ, дава дарения за благоустройството на селото. Уважаванъ отъ сѣселянитъ си.
19. ЙОВЧО ИЛИЕВЪ ЙОВЧЕВЪ - отъ с. Овощникъ на 56 години. Кметъ на селото, бившъ медицински фелдшеръ, помага безкористно на хората.
20. ВАЧО ДИМИТРОВЪ ВАЧЕВЪ - отъ с. Александрово на 54 години. Медицински фелдшеръ, помага безкористно на хората.
21. КЪНЧО ГЕОРГИЕВЪ БАЛЛОВЪ - отъ с. Търничане на 30 години
22. Капитанъ ГЕОРГИ КРЪСТЕВЪ СТРЕЗОВЪ - отъ гр. Тутраканъ на 35 години. Много добъръ командиръ, уважаванъ отъ войницитъ си.

Съюзъ "Истина", Казанлъкъ

Никога не ще забравимъ!

Никога не ще простимъ!

**ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА****БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.**

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O.Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ - Основателъ
 † Д-ръ Георги Паприковъ - Редакторъ

Редактира Комитетъ

Година 42, брой 3

Книжка сто и четиринадесета

Септемврий 1993

О п и т ъ з а р е с т а в р и р а н е н а к о м у н и з м а
 в ъ Б њ л г а р и я !

Д-ръ Иванъ Дочевъ Почетенъ председателъ на Б.Н.Ф.

Каква грѣшка, юде и отъ кого бѣ направена, е въпроса на който днесъ българскиятъ народъ търси отговоръ, въ връзка съ случилото се: проиграване изборната победа отъ Октомврий 1991 год., падане отъ власт на Правителството на С.Д.С. и съставяне ново Правителство отъ проф. Беровъ, което поведе една политика, която е фактически опитъ за реставриране комунизма въ България.

Българскиятъ народъ обезправенъ, смазанъ отъ кървавия комунистически тероръ и хвърленъ да живѣе въ неопикуема мизерия следъ 9.9.1944 г. презъ цѣлото време на комунистическия режимъ, бѣ крепенъ и преживѣ страданията само поради неугасващата надежда, която таеше въ сърдцето си, че никой сатрапнически режимъ не е билъ вѣченъ и че скоро ще дойде деньтъ, когато комунистическия режимъ ще пропадне и отново свободата и демокрацията въ нашата страна ще бждатъ възстановени, така както бѣше преди окупацията отъ червената армия.

Когато въ 1989 год. комунистическия диктаторъ Тодоръ Живковъ бѣ сваленъ и поставенъ подъ арестъ, народътъ ни посрѣсна това като "началото на края" на комунистическия режимъ. По късно, когато Младеновъ и Лукановъ бѣха принудени да подадатъ оставка и станаха изборитъ презъ 1990 година народа видѣ въ това логичното послѣствие отъ началото турено въ 1989 г. и надеждата за скоршно проваляне на комунистическия режимъ, отъ мечта да се пре-

обърне въ утрешна реалностъ.

Презъ изборитъ въ 1991 год. въ които Б.Н.Ф.взе най-активно участие съ своя делегация, въпрѣки заплахитъ и всички мърки отъ страна на комуниститъ, които все още държеха властѣта, нашиятъ народъ преодолѣ страха отъ послѣствията, намѣри сили, и излъзе масово въ изборитъ да гласува за опозицията - СДС. Комуниститъ едва можаха да взематъ 30 % отъ гласоветъ. Тѣй като, обаче, се бѣха явили много малки партии, които участвуваха въ изборитъ и откъснаха гласове отъ СДС, наложи се, за да се осигури болшинство въ Народното Събрание, да се направи коалиция съ Движението за Прана и Свободи на турското малцинство въ страната и бѣ съставено първото НЕ-комунистическо Правителство, следъ 47 години, съ Министъръ Председателъ Филипъ Димитровъ. Нашиятъ народъ посрѣсна победата съ възторгъ. Хората масово излъзоха по улицитъ на градове и села да манифестиратъ подкрепата си за новото правителство.

Навсѣюде се състояха грандиозни събрания, НАРОДЪТЪ ЛИКУВАШЕ. Мечтата стана реалностъ! Комунистическия режимъ бѣ сваленъ! Пятътъ за изграждане на свободна и демократична България бѣше откритъ !

Но...? Каква грѣшка, юде и отъ кого бѣше направена ?

Очакванията, че Правителството на СДС ще поеме управлението и съ твърда "ръка" ще проведе своята политика, не се оправдаха. Върата, че новото правителство

ще се справи бързо с комунистите, не се потвърди. Правителството пристъпи много бавно и плахо към изпълнение на задачата, която му бѣ възложена с мандата, който народа му даде.

Не бѣха веднага подведени под отговорност, арестувани и изправени предъ съда за наказание, престѣпниците виновни за избиванията, затворитѣ, лагеритѣ, терора и пр., на който нашиятъ народъ бѣше жертва презъ цѣлото време на комунистическия режимъ. Обратното, престѣпниците, комунистически величия, бѣха оставени необезпокоявани да заематъ мѣста въ Народното Събрание, да продължаватъ да стоятъ на високи държавни служби и да живѣятъ въ разкошнитѣ вили, които си построиха съ злоупотрѣбени отъ държавата срдства.

Не се взѣха бързи мѣрки за да не се позволи на комунистическия величия или на тѣхни роднини да изнесатъ откраднатитѣ народни срдства въ чужбина и тамъ да отворятъ свои бизнеси. Нищо повече. Не се предприеха мѣрки дори срещу тия комунисти, които въ България започнаха търговия съ крадени отъ държавата срдства, натрупаха капитали и вече почнаха да контролиратъ и държавната икономика.

Не бѣха веднага уволнени отъ служба всички комунистически номенклатурчици, а бѣха оставени на ръководни мѣста и се допусна тѣ, пакъ сжщитѣ, да разпоредятъ въ държавата.

Не е възможно да се направи втора стѣпка, вземането на успѣшни мѣрки и прокарването на закони, които да гарантиратъ промѣната и подобрението, преди да се направи първата стѣпка - отстраняването на комунистите, които ще бждатъ пречка да се извърши промѣната и подобрението.

Гръшка, голѣма политическа грѣшка, която създаде впечатлението, че правителството на СДС, или не е компетентно, или нѣма куражъ и сила, да се наложи, и ... комунистите, които бѣха смъртно уплашени следъ като загубиха изборитѣ, почнаха да се "окопитватъ" и преорганизируютъ. И послѣдствията не закъснѣха.

Политическитѣ събития, които въ послѣднитѣ нѣколко години се развиха въ Източно Европейскитѣ страни и въ самата Съветска Русия, юдето комунизма катастрофира, накара много български комунисти, опортюнисти и кариеристи, да побързатъ да се "презастраховатъ". Много такива декларираха, че сж разочаровани и че се приобщаватъ къмъ опозицията. Между тѣхъ бѣ и

самия днешенъ президентъ на България. Съ листата на СДС нѣкои отъ тѣзи, "разочаровани" довчерашни комунисти бѣха избрани за Народни Представители. Благодарение подкрепата на СДС - Желевъ бѣ избранъ за Президентъ. Но... щомъ се видя - че правителството на СДС нѣма да вземе мѣрки за да наложи, "отлива" започна: Първъ "заби ножъ" въ гърба на СДС водача на турската партия Доганъ. "Разочарованитѣ" комунисти се прибраха въ "лагера", отъ който дойдоха въ опозицията. Съ благословията на президента се извърши "превратъ". Гласува се недовѣрие на Правителството на СДС и се състави Правителството на Беровъ, личенъ съветникъ и довѣрено лице на президента.

Това, което стана, като се почне отъ Доганъ и се свърши до Желевъ, бѣше нищо друго освенъ предателство спрѣмо българския народъ !

Когато въ една демократична страна /Желевъ и Беровъ разправятъ, че България е демократична страна/ стане това, което се случи въ Родината, въпроса се предлага на народа да си каже думата и реши какво одобрява и какво не, което значи НОВИ ИЗБОРИ! Желевъ, Беровъ и тѣхнитѣ подрѣжници въ Народното Събрание не даватъ и дума да се изкаже за нови избори, защото тѣ знаятъ какво мисли за тѣхъ народа и какви ще бждатъ резултатитѣ. Тѣ, обаче, не могатъ да отлагатъ въпроса за дълго - нови избори се налагатъ и ще станатъ - народа нѣма да позволи да му се наложи едно прокомунистическо правителство противъ неговата воля. Нѣма я Червената Армия, която да окупира страната и наложи Московско правителство, така както стана на 9. септемврий 1944 година.

Ние вѣрваме, че опозицията, С.Д.С. и всички противници на комунистите сж получили добъръ урокъ отъ това, което се случи и следъ новитѣ избори грѣшката нѣма да се повтори.

Всички цивилизовани страни въ свѣта отнѣматъ гражданскитѣ права на престѣпници за опредѣлено време или завинаги...

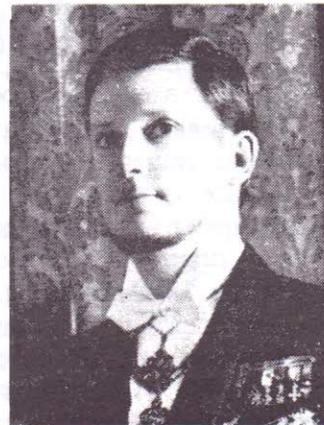
Обявяване незаконността на кървавия деветосептемврийски превратъ и възстановяването на Търновската Конституция сж основата за едно демократично развитие на България.

На 28 Август 1993 навършват 50 години от смъртта на Царя Обединител Борисъ III и възкачването на Царь Симеонъ II на престола на българскитъ Царе



"Българскитъ евреи служатъ въ армията и Търновската Конституция не разрешава на военнослужещи да напускатъ границитъ на България презъ време на война".

Единъ отъ мотивитъ, съ които Царь Борисъ III спря изселването на евреитъ за Германия...



Изъ Манифеста къмъ Българския народъ издаденъ отъ Царь Симеонъ въ Мадридъ на 16 Юни, 1955

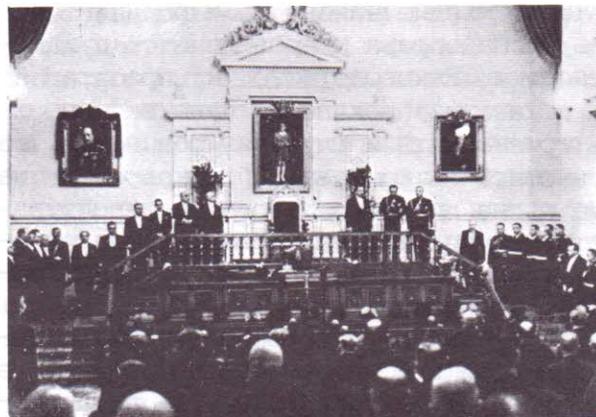
"Презъ бурнитъ години на нашата нова история българскитъ народъ можа да изгради държавата си върху истински демократични основи и да си извоюва граждански свободи, обезпечени отъ Търновската Конституция".

"Търновската Конституция продължава да живѣе като заветенъ идеалъ въ съзнанието и чувствата на всѣки българинъ. Тя никога не е била законно отменена... Търновската Конституция и днесъ е въ сила и живѣе въ вѣчния, неугасимъ копнежъ на българския народъ къмъ осветените отъ нея права и свободи".

... "Азъ отправямъ позивъ къмъ всички родолюбиви българи, безъ разлика на минали политически убеждения и на социално положение, да си подадатъ ръка, да забравятъ вражди и съперничества и да заработятъ дружно за спасяването на България. Единството на всички български чеда днесъ е по-необходимо отъ всѣки другъ път".



Августъ, 1943
Българскитъ народъ изпраща своя Царь



Августъ, 1943
Народното Събрание провъзгласява Симеонъ II за Царь на Българитъ

ПОЛИТИЧЕСКОТО ПОЛОЖЕНИЕ ВЪ БЪЛГАРИЯ

ПОЗИЦИЯ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, ИНК.

Пролътта на българската демокрация бѣ къса. Тъмнитѣ сили на реставрация и неокмунизъмъ попариха зараждащитѣ се надежди за по-добро бъдеще.

Първото българско демократично правителство следъ 9 Септември 1944 год. пое властта на 13 Октомврий 1991. Съотношението на силитѣ въ Народното Събрание наложи коалиция на СДС съ Движение за Права и Свободи /ДПС/. Въпреки трудната и изключително неблагоприятна обстановка, то пристъпи къмъ създаване на основното законодателство за смѣна на комунистическата система. Съ напълно демократични средства започна подмънянето на комунистическата номенклатура въ съдебния, стопански и културенъ животъ на страната. Процесътъ бѣ много бавенъ поради естествената реакция на засегнатитѣ срѣди, икономическата сила на бившитѣ комунистически партийни и стопански босове, спънки и саботажи отъ страна на проникнали и прикрили се въ СДС бивши партийци. Срещу тѣзи пречки ръководството на СДС не съумѣ да вземе бързи и решителни мѣрки – нито единъ ръководителъ на БКП не бѣ наказанъ за доказани престѣпления и предателство къмъ нация и държава. Това бѣ възприето като слабостъ на властта и позволи за бързо съвземане и прегрупиране на нео-комунистическитѣ сили.

Всенародна подкрепа за приемане Законъ за отмѣняне закона за Народния Съдъ не бѣ организирана и проведена съ нужната енергия. Ръководството и пресата на СДС показаха прекалена чувствителностъ къмъ тривиалнитѣ и глупави обвинения на комуниститѣ въ фашизъмъ и реставрация на мнима дѣсна диктатура. Това бѣ използвано отъ комуниститѣ да формиратъ или овладѣятъ голѣмъ брой извънпарламентарни "анти-комунистически" групи и по този начинъ разбиха общия фронтъ. Основни грѣшки бѣха направени при процеса на признаване на ДПС и, веднажъ легализирано, въ последвалитѣ връзки и отношения съ това етническо движение.

Въпреки всичко това, правителството на СДС успѣ въ късо време да започне прилагането на Закона за земята, за реституция на отнетата отъ населението собственостъ и редица още други закони, укрепящи промѣната. Една отъ най-блестящитѣ прояви отъ този периодъ, дори до днесъ, е неуморната и неустрашима дейностъ на държавния прокуроръ г-нъ Татарчевъ. Тукъ трѣбва да предупредимъ, че всѣко незаконно или монтирано посегателство срещу сигурността или дейността на този изтъкнатъ държавенъ служителъ би имало неизмѣрими послѣствия за спокойствието и демократичното развитие на страната.

Колкото и ограничени, прокаранитѣ реформи отъ правителството на СДС започнаха да даватъ резултати въ късо време. Разгънаха се творческитѣ сили на българина, пробуди се неговата генетично заложена предприемчивостъ. Събудиха се надежди за по-добро бъдеще.

Всичко това предизвика остра реакция въ срѣдитѣ на комунистическата номенклатура. Предрешени въ БСП, но останали вѣрни на познатите отъ миналото методи и средства, съ богатъ и школуванъ опитъ комуниститѣ инспирираха, подкрепяха и извършаха противозаконни действия, подбуждателства, тайни и явни саботажи, побоища и насилие надъ населението въ селскитѣ райони. Отново се възха човѣшки жертви и пролѣ невинна кръвъ. Една отъ целитѣ бѣ да запазятъ негодната и престѣпна форма въ земеделското стопанство – ТКЗСе-тата, крепостъ на комунистическата феодална властъ.

Докато правителството на СДС полагаще усилия да създаде условия за стопанско и политическо възраждане, президентството, опрено на Националнитѣ разузнавателни служби и армията, където господството на БСП е все още безспорно, пое борба за надмощие и контролъ на държавнитѣ органи. Д-ръ Желевъ, избранъ въ името и съ идеитѣ на СДС, изневѣри на своитѣ избиратели, за да остане вѣренъ на Марксистическитѣ си разбирания.

Той се заобиколи съ бивши марксисти - комунисти и най-цинично погази волята на народа. По негова инициатива, подпомогнатъ от разузнавателни служби и тяхното въздействие върху ДПС, политическата конфигурация въ парламента бѣ прекроена. Председателътъ на Народното Събрание г-нь Ст. Савовъ бѣ отстраненъ. Антикомунистическото правителство на СДС бѣ свалено. Съ своитѣ деяния д-ръ Желевъ за сетенъ пѣтъ доказа, че комунизмътъ е създалъ хора безъ етика и мораль.

Създадено бѣ едно ново Отечествоно-фронтовско правителство на "полезнитѣ идиоти", при което комуниститѣ упражняватъ властта безъ да поематъ отговорность. Правителството подпомага комунистическата финансова мафия и нейнитѣ банки да изкупятъ на безценица предприятията, обектъ на грижлива подготовка за тази цель. Въ този процесъ ще бждатъ легализирани и приватизирани огромнитѣ суми, откраднати отъ държавата, изнесени въ чужбина или прикрити въ страната.

Въ Народното Събрание палачи и жертви, политически измѣнници и подлещи се прегърнаха и въ умишлено поддържанъ хаосъ заработиха за възстановяване на тоталитарната система въ нови форми. Президентство, правителство и мнозинството въ Народното Събрание сж тритѣ лица на една и съща престѣпна мафия, погазила волята на народа.

Скъпи сънародници,

Ние, представителитѣ на прокуденитѣ отъ комунистическата тирания, разпиляни по всички крайща на свѣта, се обръщаме къмъ ВАСЪ съ горещъ апелъ:

- Да не допуснемъ престѣпния походъ на надигация се кървавъ комунизъмъ отново да зароби страната и да ви превърне въ покорни ратаи. Цѣ припомнимъ, че не много отдавна всѣко селище имаше своя паша, само че безъ фесъ - зловецата фигура на партийния секретаръ. И днесъ тѣ служатъ фанатично и преданно на партията и сж най-дисциплинираната нейна кохорта.

- Съ скрити и явни съглашенци комуниститѣ създаватъ програмиранъ хаосъ и безпѣтица. Не допускате да ви измамѣтъ, че идватъ като спасители !

- Да не допуснемъ отново да се унищожатъ основнитѣ стимули за творческа дейность и прогресъ въ живота - частната собственость и личната инициатива, неотмѣнимо условие за изграждане на свободно гражданско общество, безъ алтернатива за пос-

тигане на всеобщо благоденствие на народа.

- Да не позволимъ прекрасната ни Родина, надарена отъ Бога съ огромни възможности за прекрасенъ животъ на всѣки трудець се човѣкъ, отново да бжде предадена на жестока и безогледна комунистическа експлоатация и брутално разграбване !

- Основното искане на народа е:

Да се обяви девети Септември 1944 г. за престѣпна дата, натрапена въ окупирана страна отъ чужда сила

- Да се възстанови Търновската Конституция като база на едно демократично развитие.

- Да се отмѣнятъ всички насилствени закони и преди всичко така наречения Законъ за Народенъ съдъ, който нѣма нищо общо съ съдебна институция. Това бѣше кървава капсапница за политическа разправа и унищожаване на инакомислящитѣ. Комуниститѣ си въобразяватъ, че сж заблудили културния свѣтъ, че преследватъ военпрестѣпници. Истината се знае. Международниятъ Нюрнбергски съдъ осъди на смъртъ 11 души. Въ малка България комуниститѣ на същото основание "осъдиха" 2400 души, отъ които повече отъ 1200 на смъртъ, а убититѣ безъ съдъ около тая злокобна за народа дата бѣха стократно повече. Още не се знае нито точния имъ брой, нито тяхнитѣ гробове. Нюрнбергскитѣ магистрати не признаха нито единъ отъ осъденитѣ на смъртъ въ България за военпрестѣпникъ. Комуниститѣ сж безъ съперници въ жестокостъта и звѣрствата, които извършиха. Не се поколебаха да преследватъ и мъртвия ни царъ, обявенъ отъ населението отъ всички крайща на България за Цар-Обединител на поробенитѣ българи. Варварски унищожиха скромния МУ гробъ и и до днесъ още криятъ къде е захвърлено тѣлото МУ !

- Да се отмѣни Закона за референдума и последвалитѣ отъ него промѣни като нелегитименъ и проведенъ въ обстановка на потисната народна воля отъ чужда военна сила обявила, безъ основание, война на тогавашното демократично правителство, окупирала страната и узурпирала властта. Така ще се премахнатъ лъжливитѣ основания на БСП да твърди, че е демократична политическа партия съ право да участвува въ демократичнитѣ процеси за промѣна на системата, които тя спѣва съ срѣдства, характерни за всѣка терористична конспиративна организация.

- Да се отнѣматъ за 5 години граждан-

скитъ права на лица, заемали отговорни длъжности въ структурата на Б.К.П.

- Да се деклариратъ еднократно имуществата на всички български или чуждестранни юридически лица, както и на български физически лица и отнѣматъ криминално придобититѣ имоти.

За да се разчисти пътя къмъ истинската демокрация за изграждане на свободно гражданско общество, за пълна промѣна на системата безусловно е необходимо да се продължи реализирането на програмата на СДС, която нѣма алтернатива въ нашия политически животъ при днешнитѣ реалности въ свѣта. Едва тогава ние ще имаме нормална държава и общество, въ което ще бъдатъ зачитани непреходнитѣ човѣшки добродетели и полезно решаване на икономическитѣ проблеми на обществото.

За да се постигне това, е необходимо да се изоставятъ партийнитѣ пристрастия и да се даде абсолютенъ приоритетъ на най-важната задача, която има да изпълни СДС - смѣна на системата. Политическата коалиция на СДС е единствената истинска антикомунистическа демократична реална политическа сила. Политическиятъ групички, които отпаднаха отъ СДС и които народътъ отрече, БСП грижливо програмира и подхвърли на надскачилния ръста си политически мѣжъ да си играе на партийки съ тия политически отрепки, но да слушатъ и прилежно да обслужватъ бившата партия-майка.

Скъпи братя,

Ръководството на Българския Националенъ фронтъ счита, че неизбежно ще настѣпни решителния моментъ за нашата страна, въ който СДС исторически е призванъ да извърши съдбоносната за народа и държавата промѣна. Апелираме къмъ всички честни и искрени антикомунисти - демократи да се приобщятъ къмъ СДС, за да нанесатъ мощенъ политически ударъ на комунизма и завинаги да спасятъ Отечеството отъ това зло.

Обръщаме се къмъ всички български емигранти, прокудени отъ комунистическата тирания, съхранили будно националното си чувство, да се приобщятъ къмъ нашия апелъ и да дадатъ своя личенъ приносъ въ гигантската борба предъ която е изправенъ народътъ за спасяване на държавата ни.

Скъпи братя емигранти, настѣпилъ е моментътъ да покажемъ, че сме истински патриоти и да помогнемъ въ тая епична борба срещу злото, което и на насъ причини немалко страдания и ни лиши отъ правото да се чувствуваме българи. Всичко, каквото

дадемъ, ще бъде приносъ за спасяването на нацията и нашето скъпо Отечество.

Ръководство на Б.Н.Ф., Инк. - Дипл. инж. Александъръ Дърводълски, Дипл. инж. Георги Лазаровъ, Петъръ Кировъ, Маринъ Мариновъ, д-ръ Ангелъ Тодоровъ.

Въ връзка съ развиващата се неокомунизация въ България, Ц.У.С. на Българския Националенъ фронтъ изпрати наново писма до Президента Клинтонъ и Държавния секретаръ г-нь Христофоръ, въ които между другото се казва:

"Г-нь Беровъ промѣни политиката на предишното правителство, избрано презъ Октомври, 1991 година, което работеше за демократизиране на страната, свободна економика, връщане на конфискуванитѣ имоти и земя. Употрѣбватъ се старитѣ комунистически методи и милиционерска бруталностъ при потъпкване на дейността на анти-комунистическата опозиция.

На 13 Май, 1993 Парламентарната опозиция отъ СДС свика митингъ въ София. По нареждане на про-комунистическото правителство на Беровъ, хора отъ Държавна Сигурностъ се опитаха да сплашатъ демонстрантитѣ и атакуваха лидера на Демократическата партия г-нь Стефанъ Савовъ, който бѣ поваленъ на земята и пребитъ.

Днешното правителство на Беровъ е единъ параванъ, задъ който се развива комунистическа реставрация въ пълна сила.

За доброто на българския народъ, който бѣ жертва на комунистическата система и тероръ въ продължение на 47 години, ние Ви молимъ да не оказвате никакво съдействие на това правителство и да помогнете да бъде предотвратена реставрацията на комунизма в България."

Въ писмо отъ 25 юни се казва:

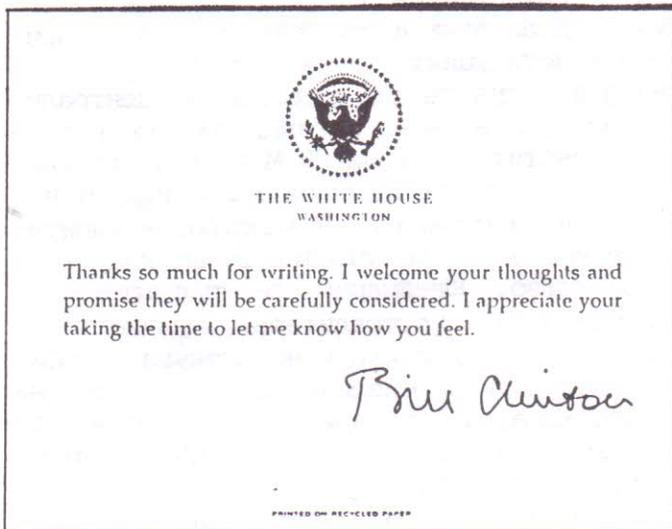
"На 8 юни 1993 Народниятъ представител г-нь Едвинъ Сугаревъ, лидеръ на Екогласностъ, обяви гладна стачка и декларира, че нѣма да я преустанови докато президента Желевъ не подаде оставка.

Г-нь Сугаревъ е единъ отъ най-честнитѣ български политици. Положението въ България е напрегнато не е изключена възможността за сериозни послѣствия !

Умоляваме Ви, г-нь Президентъ, да направитѣ възможното да бъде спряна комунистическата реставрация и да се намѣри мирно разрешение на проблемитѣ въ страната.

Д-ръ Иванъ Дочевъ - почетенъ председателъ А. Дърводълски - за президиума на Б.Н.Ф.

Въ отговоръ на нашето писмо се получи следния отзивъ отъ президента Клинтонъ



след парламентарния преврат

(Правописа на оригинала запазень)

Не е тайна, че политическото положение в България е изключително сложно. Вярно е, че П Р О М Я Н А Т А от тоталитарно управление в една по-демократична форма на държавна структура стана без особени трусове, но това наложи тежки дилеми, някои от които изглеждат дори нерешими. И възниква въпросът – кому бе необходимо този "главен преход", в чия услуга се яви той, кого обслужваше и продължава да обслужва? Кой и какви са модификациите на това МИРНО ПРЕМИНАВАНЕ от комунизма към формите на една съвременна демокрация и дали изобщо се извършва такова преминаване – в условията на ВСЕ ПО ЛЯВОТО управление на проф. Беров?

Не е никаква тайна и факта, че зад правителството на сегашното парламентарно мнозинство не стои само социалистическата партия /бивша комунистическа/ и ДПС, а и самият президент д-р Желев, чиито съветник бе проф. Беров. Т.е. съставено е едно мнозинство от съмнителници за "главен преход", от политически обременени личности – поели властта против волята на избирателите, гласували за политиката на П Р О М Я Н А Т А.

Като парламентарен журналист, човек който почти ежедневно е в КОРИДОРИТЕ НА ВЛАСТТА, сред депутати от всички цветове, и предимно от депутати на СДС, наблюдавам драмата на демокрацията във всичките и модификации в Народното събрание. Присъствах на гласуването срещу правителството на Филип Димитров, при свалянето на Стефан Савов от председателското място на парламента и дори при побоя, който му беше нанесен пред самия парламент – пред очите на стотици хора, трима-четирима от които с окървавени глави. Т.е. говоря като ОЧЕВИДЕЦ и бих могъл да обоснова думите си с думи на депутати от различни партии и формации. В момента в страната действа една Отечественофронтовска конституция, която дава реални права на властници и политически престъпници. В сделка със социалистите, които трябваше да подкрепят правителството на г-н Беров, ДПС и лично г-н Доган освободиха Андрей Луканов от следствената му килия и му възвърнаха парламентарния имунитет. В момента той дава интервюта, мнения, политически прогнози и е на стола си в парламента. Републиканският професор Беров откровенно заяви негативните си чувства към пратеника на Европа и европейската демокрация – крал Хуан Карлос и не желае и да чуе за възстановяването на законната Търновска Конституция. Ето и един мой въпрос към депутата от СДС г-н Александър Карадимов, член на Демократическата партия във връзка със скандалните събития:

– Г-н Карадимов, към какво ни навежда онова, което се случи пред всички нас и пред очите на цяла Европа?

Ал. Карадимов:

– Определено – към размисли за Търновската Конституция. Доказа се, че Великото Народно събрание, което прие новата конституция е избрано с редица фалшификации и то не е било легитимно. Не се произнесе и по своята МАНДАТНОСТ. Само една осъвременена и модернизирана Търновска Конституция би могла да реши законово политическата система на една страна като нашата. Ние сме вече в епохата на миналото.

И още един депутат – Васил Златаров, председател на Българския Демократически Форум към СДС:

– Г-н Златаров, какво бихте казали за ситуацията в днешния парламент?

Васил Златаров:

– Част от депутатите, които напуснаха

СДС измениха на онова, за което избирателите ги бяха пратили в парламента. Те се оказаха поставени лица. Т.е. сега зад тях не стои електоратът на СДС. Това е неморално присъствие в парламентарната зала. Никой от тях не е попитал избирателите си - съгласни ли са с измената на целите и задачите заради които се оказаха в парламента, тук, където гласуваха за правителството на проф. Беров ! Т.е. гласуват хора, зад които не стоят реални избиратели. Ние сме пред своеобразен П А Р Л А М Е Н Т А Р Е Н П Р Е В Р А Т !"

Едва ли е нужно да коментираме онова, което казват двама от депутатите на СДС, а те далеч не са единствените.

Би било наивно да се мисли, че обсебилите властта не се страхуват от онова, което вършат, или ще извършат чрез фиктивното си "мнозинство". Те вече приложиха приомите на насилието и политиката на палките. А това далеч не означава сила и увереност. Фикциите, за МИРНОТО ПРЕМИНАВАНЕ от комунизъм към едно демократично общество са пред рухване. Въпросът е - какво ще ни донесе утрешният ден ? Защото няма ПРЕВРАТ и то-парламентарен, който да се е радвал на удобрението на народа. Същият този народ, който в един момент се заблуждаваше, че е пристъпил границата на демокрацията "без нито една жертва", поради някакъв си "уникален" български преход. За жертвите - добре ! За съжаление, жертва се оказа самата ДЕМОКРАЦИЯ.

И изстрадалото ни Отечество все повече се убеждава в това. Без нови избори явно е, че тя не би могла да бъде възстановена. Остава най-същественният и почти един единствен въпрос - КОГА ?

Георги Тахов - парламентарен журналист. сътрудник на в. "Демокрация" и редактор във в. "Българска Корона".

България за българитъ !



Тъзи, които не се чувствуватъ българии
и служатъ на чужди интереси
да напуснатъ страната !



Следъ новитъ избори искаме
само българии да управляватъ
Тогава всички ще се върнемъ
по домоветъ си и ще живѣемъ
дружно, както бѣше преди
руската окупация.

Швейцария е държава въ Централна Европа, конфедерация отъ 22 кантона, всъки отъ които има своя конституция и парламентъ, а законодателната власть принадлежи на двукамеренъ парламентъ.

Преди въкъ и половина Швейцария приема конституцията, съ която е преобразувана въ една съюзна държава съ централизирано управление, затвърдено още повече отъ конституцията на 29 Май 1874 година. Това създава условия за бърза индустриализация на страната. Чуждестранни капитали взиматъ голъмо участие въ швейцарското стопанство. Швейцария се придържа къмъ политика на неутралитетъ, признавъ отъ Европейскитъ държави и не членува въ ООН.

Отъ тукъ произлиза заключението на много хора, че въ тази страна не съществува армия, а има само нѣкаква мѣстна милиция, колкото да пази реда.

Обаче, голъмитъ военни експерти знаятъ, че Швейцария е най-силно въоръжената страна въ Европа - може би образецъ на държава, която първа бърза да научи юде и какво модерно оръжие се е явило, за да го купи или сама произведе.

Швейцарскитъ офицери и войници за всички родове оръжия сж всестранно обучени. Освенъ това жителитъ на тази малка страна единодушно сж готови да бранятъ Родината си безъ огледъ на каквито да било партийни или лични убеждения. Особено ефикасна е мобилизационната система за войската. Швейцария може за 48 часа да постави на своето опредѣлено мѣсто 20 бойни дивизии напълно готови за отбрана.

Армията е въоръжена съ атомно оръжие съгласно референдума отъ 1962 година. Войницитъ по законъ пазятъ въ къщи патронитъ и пушкитъ си.

Всички швейцарски граждани спазватъ строго две нареждания: а/ Запаси съ храни за всѣка фамилия, които често се подновяватъ. б/ Пълна дисциплина при евентуална война, по време на война или въоръжена съпротива въ случай на окупирани области.

Швейцария има най-модернитъ атомни скривалища за всички свои жители, включително и чужденцитъ, намиращи се на нейна територия. Съ други думи, тѣ сж въ състояние да побератъ 6 милиона души.

Само високото ниво на живота и богатството на Швейцария може да си позволи таква огромни разходи за сигурността на своя народъ.



БЪЛГАРСКИ ДЕМОКРАТИЧЕСКИ ФОРУМ

ОКРЪЖНО № 3

София, 4 май 1993 г.

Изх. № ЦР-17/1993 г.

(правописа запазенъ)

Уважаеми Господа, драги съидейници,

Българският Демократически Форум е една от основните политически партии в С.Д.С. /Съюза на Демократичните Сили/, която от своето създаване е винаги в братски отношения с организацията на българската национална емиграция - Българския Национален Фронт.

На 11 и 12 септември 1993 г. в зала "България" в София /ул. "Бенковски" № 1./ БДФ свиква своя Втори редовен конгрес, на който ще пристигнат делегати и гости от неговите вече над 200 общини и местни организации в страната.

Със съставянето на сегашното правителство на проф. Беров политическата обстановка в България е основно променена. В това правителство комунисти формално не участват, но то превръща страната ни в разграден двор за тях. Комунистите водят до сега успешно борба за своето физическо оцеляване, политическо задържане и икономическо утвърждаване. Но ние трябва просто да запретнем ръкави и да превърнем България в една действително свободна страна след една окончателна победа над силите на комунизма в нашата страна.

Един от пропуските на правителството на СДС /8.XI.1991 г. - 30.XII.1992 г./ бе че не потърси никакво съдействие от страна на българската национална емиграция, въпреки указанията на БДФ за това.

Сегашното положение в България ни дава основание да отправим един особен апел към българските патриоти в чужбина, прокудени в продължение на почти половин век от майката - Родина.

Със своята трудолюбивост и постоянство българинът навсякъде по света е постигнал нещо, устроил е един живот, без да е забравил Отечеството. Едно поне временно завръщане на макар и на част от българ-

До господа членовете на Ц.У.С.
и председателите на клоновете
на Българския Национален Фронт, Инк.

ската национална емиграция в не още напълно свободната ни Родина може много да допринесе за окончателната победа върху комунизма и утвърждаването на ценностите на западната култура в България. Във връзка с това трябва да отбележим, че с 500 долара месечно в България Вие сте богат човек.

Пишете на Вашите близки в България да подкрепят делото на БДФ, което е дело на България !

Очакваме Ваши дописки за живота на българите в чужбина.

Вашите вноски за Фонд "Конгрес и изборна борба" можете да направите по банковите сметки на БДФ - в. "Прелом" както следва: в лева - 187-927-9, в герм. марки - 428-907-3016, в итал. лири 428-900-3057, в щ. долари - 428-934-3001, в австрийски шилинги - 428-900-3066, Френски франкове - 428-901-3037, в шв. франка 428-900-3039, в англ. лири - 428-900-3048.

И така, чакаме Ви на нашия Втори конгрес на 11 септември в ЗАЛА "БЪЛГАРИЯ"

За България

Орг. секретар /Ив. Евлогиев/
Зам. председател /М. Марков/
Председател /В. Златаров/



Свободата не се дарява, тя се извоюва !

Подпомагайте общата борба на Българския Демократически Форум и Българския Национален Фронт срещу комунизма !

Подмолната дипломация

ДРАГОМИРЪ ЗАГОРСКИ

Дълголътната свѣтовна история показва, че всѣки завършекъ на една война поставя началото на друга !

Уплашени за съществуването си победителитѣ опредѣлятъ нови граници, сфери на влияние и неминуемо ограбване на сразенитѣ народи за наказание.

Стремежътъ за отмищение или възвръщане на загубеното води къмъ ново въоръжение и война.

Единъ отъ най-големитѣ защитници на М И Р А остана американскиятъ правоведъ и държавникъ Томасъ Удроу Уилсонъ -1856-1924, който на 8 Януарий 1918 год. оповести въ 14 точки програмата за миръ, почиваща на правото на народитѣ да се самоопредѣлятъ.

Въ първата точка, Уилсонъ започна съ мирнитѣ договори: "Тѣ трѣбва да бѣдатъ **П У Б Л И Ч Н И**, никоя международна конвенция не трѣбва да се сключва тайно и дипломатията трѣбва да работи, винаги открито предъ цѣлия свѣтъ."... И последната точка завършва: "Взаимни гаранции за политическата независимостъ и териториална цѣлостъ, еднаква за голѣми и малки народи."

Въпрѣки безпредѣлнитѣ симпатии на подтиснатитѣ народи къмъ Уилсонъ и неговото влияние като два пѣти преизбранъ президентъ на САЩ, никой отъ следващитѣ държавници въ свѣта не спази благороднитѣ му завети...

На 14 Августъ 1941 година, срѣдъ разгара на Втората свѣтовна война, се подписа Атлантическата Харта между Чърчилъ и Рузвелтъ, а следъ нѣколко месеца се присъедини Съветския съюзъ и други воюващи срещу Германия страни. Въ тази Харта се оповести една съблазнителна точка за победени и поробени, въ която се предвиждаше зачитане правото на всички народи да избиратъ формата на управлението, подъ което желаятъ да живѣятъ. За други уговорки не се даваше гласностъ.

На 28 Ноемврий 1943 година се състоя първата среща между Чърчилъ, Рузвелтъ и Сталинъ въ Техеранъ. Оповестени бѣха решенията за втори фронтъ и декларацията за суверинитетъ и териториална независимостъ на Иранъ. Другитѣ уговорки останаха скрити.

Въ края на 1944 година Чърчилъ отлетя за Москва при Сталинъ за да уреди процедуритѣ и потвърди спогодбитѣ. Малко покъсно, презъ Февруарий 1945 година, тритѣ Велики сили въ лицето на Чърчилъ, Рузвелтъ и Сталинъ още веднажъ засвидетелствуваха въ Ялта своята вѣра въ принципитѣ на Атлантическата Харта, уговоркитѣ отъ Техеранъ и сключиха нови тайни споразумения съ Съветския съюзъ.

Едва следъ четвъртъ столѣтие се разбира, че Източнитѣ страни сѣ дадени на Съветския съюзъ за 20 годишно използване за да се заплатятъ понесенитѣ загуби отъ Втората свѣтовна война.

Тайната е била толкова секретна, че дори най-преданнитѣ комунистически водачи отъ Източния блокъ не сѣ долавяли подмолната игра срещу самитѣ тѣхъ.

Трайчо Костовъ, Имре Наги или Дубчекъ, никога не биха помислили за завой ако знаеха договорнитѣ задължения между Великитѣ сили. Ето защо никога Европа или Америка не подкрепиха бунтове и революции на надигащитѣ се народи, нито пъкъ нѣкои се опита да спре съветскитѣ танкове. Ново доказателство за Техеранскитѣ споразумения.

Отъ края на Втората свѣтовна война бѣха преминали 20 много по-страшни години отъ самитѣ фронтови сражения, юдето човѣкъ имаше възможностъ да се защити срещу врагътъ. Обречени на срамно робство и обезоръжени, народитѣ, окупирани отъ Съветския съюзъ бѣха, подложени на безогледни кланета отъ завоевателитѣ.

Презъ Ноемврий 1963 год. малко преди края на изтичащитѣ Техерански споразумения, комуниститѣ поискаха да се продължи срока за още 20 години и се опитаха съ заплахи да наложатъ старитѣ договорни задължения, като изпратиха въ Куба до американскитѣ брѣгове, атомнитѣ си подводници.

Започнаха преговори. Кенеди се пока за твърдъ срещу агресията.

На 22 Ноемврий 1963 година само една седмица преди изтичане на Техеранскитѣ договори, Кенеди бѣ убитъ и неговия замѣстникъ Джонсонъ вѣроятно е продължилъ тайнитѣ споразумения за още 20 години.

Това пролича отъ куража на комунистите да завладеятъ свѣта. Лагери и затвори се увеличиха. Изчезваха хиляди хора. Слагаха се бомби на превозни сръдства и магазини. Отвлечаха самолети съ невинни пътници. Извършваха се покушения на видни политици отъ президенти до Божи служители като Папата. Терорътъ обхвана и заплаши дори и онѣзи, които развързаха съ договори ржцетъ на съветскитъ завоеватели. Най-после Западътъ видя истинското лице на алчния мужикъ, но цѣли 40 години не наруши догворнитъ си задължения.

Презъ Ноември 1983 година, изтичаха вторитъ 20 годишни Техерански споразумения. Този пътъ Регънъ отстоя на всички заплахи. Смѣло се справи съ агресията въ Гранада и даде да се разбере, че Америка е готова съ оръжие да спре всѣко посегателство върху чужди територии.

На 1 Декември 1983 изтекоха догворнитъ задължения съ Съветския сюзъ за експлоатиране на Източнитъ страни.

На 2 Декември 1983 бѣха монтирани въ Европа американскитъ ракети Пършингъ 2. Започна разпадането на Съветската империя и процеса за освобождението на Източнитъ страни. Германия се обедини въ една държава. Полша, Унгария, Чехия, Ромъния и България, отвориха вратитъ на затворитъ, лагеритъ и границитъ. Макаръ и бавно, процеса на възобновяванетоъ започна.

Всички народи подъ деспотизма на бившия Съветски сюзъ вече знаятъ, че не съществува повече комунистическа опасност отъ лагери, затвори и масови убийства и поематъ бавно, но сигурно съдбата си въ свои ржце.

Да последваме заветитъ на починалия преди 70 години американски президентъ Уилсонъ и надникнемъ въ свѣтовнитъ догворни ангажменти. Тогава всички ще работимъ за бъдещето си и ще узнаемъ какво става въ бившата Югославия, юдето огъня се разгаря и най-мощнитъ Европейски държави, включително и Америка не могатъ да спратъ сръбската агресия, защото никой не знае съ кого е подписала тайнитъ си споразумения.

Трѣбва ли да разгръцваме страницитъ на старата българска история за да покажемъ предъ цѣлитъ свѣтъ коя бѣ най-силната армия, която презъ 1885 год. само за Т Р И седмици (15 Ноември - 9 Декември) обърна въ панически бѣгъ сръбскитъ нашественици безъ абсолютно никакви чужди протекции или тайни догворни задължения...

Една ужасна нощъ,

преживѣна
отъ моя дѣдо
презъ есенъта
на
1944 година

Живѣлъ е въ село Монастирище, Орѣховска околия. По мѣрилото на онава време е билъ състоятеленъ и политически неангажиранъ.



По време на отоманското владичество, когато заптиетата сж арестували нѣкого, но сж го заварвали на трапезата - изчаквали да се нахрани.

... Но случая съ дѣдо ми Гано Братановъ е по-другъ.

Току-що седнатъ да вечеря съ семейството си, пристигатъ "червенитъ заптиета" вдигатъ го отъ масата - съ увѣрение, че ще се върне и че го викатъ за "кратка" справка въ кметството. Толкова "кратка" е била тая справка, че и до день-днешенъ не си е доялъ залька.

Гано Братановъ отъ с. Монастирище изчезна безследно, безъ съдъ, безъ гробъ !! Едва ли можемъ да се съмняваме, че преди да е билъ убитъ, е билъ жестоко измъчванъ.

Хората, които сж го "ликвидирали", онѣзи, които знаятъ всички подробности по гибельта му, между които е и комунистическиятъ кметъ на селото /активенъ борець противъ фашизма/, и досега си живѣятъ въ нѣкакво софийско блокче. Съвеститъ имъ сж спокойни, получаватъ високи пенсии и се считатъ недостигаеми отъ закона...

Другари комунисти, смѣтате ли, че тѣзи ваши съдейници заслужаватъ свободно да живѣятъ, макаръ и съ бѣлега на все още неоткрити престѣпления ?

Представямъ си жестокото убийство въ оная ужасна нощъ чрезъ илюстрацията, която представямъ на дѣдо ми и на всички останали жертви, които по достойнство трѣбва да бждатъ упоменавани на 2 Юни, ако се считаме за народъ, който уважава гибельта на достойнитъ...

Ганчо Братановъ - Фленсбургъ, Германия

По случай 80 години отъ построяването на най-големия православен храм на Балканския полуостровъ

Въ първото учредително събрание през 1879 година е била взета инициативата да се построи паметникъ въ видъ на храмъ за споменъ и честъ на падналитъ войници и опълченци за Освобождението на България. Този въпросъ е билъ отлаганъ поради спешни вътрешни проблеми. Едва презъ 1882 г. по починъ на князь Александъръ Батенбергъ, наново било повдигнато предложението. Но поради разногласия за мѣстото на строежа и името, проекта билъ отново отложенъ. Най-голяма опозиция се е явила при предложението отъ русофили, храма да се нарече на името на Московския князь и тѣхенъ националенъ герой отъ тринадесетото столѣтие - Александъръ Невски, който нѣма нищо общо съ българската история.

По будни българи и патриоти предложили храма да носи името на създателитъ на славянската писменостъ светитъ братя Кирилъ и Методий. Отново идеята за храма се отложила, особено мъчнотии се явили около събирането на сръдства за строежа.

Проектътъ билъ представенъ едва презъ 1885 година - въ навечерието на Съединението, но не билъ одобренъ отъ Министерския съветъ, една отъ причинитъ била, че постройката ще събира едва 1,200 души. Нѣкой поискали плана да се разшири за да побира най-малко 4 до 5.000 Богомолци. Обаче, поради Съединението съ Източна Румелия и главно Сръбско-българската война, издигането на храма паметникъ пакъ билъ отложенъ.

Презъ 1896 г. Министерскиятъ съветъ повдигналъ отново този въпросъ и следъ двегодишни проучвания и други затруднения строежа на храма започналъ въ 1904 година на сегашното му мѣсто. Съ малки прекъсвания работата продължила до 1913 г., когато билъ завършенъ, а освещаването на храма станало следъ 11 години въ 1924, като мнението на българскитъ родолюбци натежало и храма приелъ името на братята свети Кирилъ и Методий.

Храмътъ представлява монументална петкорабна кръстокуполна базилика съ предвѣрие и кула-камбанария надъ него. Вътрешно е дълъгъ 70 м. широкъ 50 и високъ 52 метра. Подъ храма имало обширна крипта съ около 200 гробници. Изграденъ по образецъ на византийски типъ катедрали, като

сж използвани и сръдновѣковния български и други архитектурни форми. Храмътъ притежава отлична акустика. Цѣлата декоративна орнаментна работа е извършена изключително отъ български художници. Въ нея сж взели участие - Мърквичка, Антонъ Митовъ, Ст. Ивановъ, Х. Тачевъ, Ас. Бѣлковски, Хр. Берберовъ, Н. Петровъ и Авг. Розенталь.

Храмътъ има 12 камбани въ различни размѣри, отъ които най-големата е съ диаметръ на отвора 3 метра и тежи близо 12 тона. Облицовката на Храма е отъ бѣль врачански камъкъ.

За позлатяването на кубетата, нѣма данни за изразходванитъ материали, но се знае, че всички славянски страни сж дали своя данъ отъ злато.

За голяма изненада, презъ петдесеттѣ години, кубетата бѣха "реставрирани" съ братска помощ и никой нѣма куража, нито възможността да установи състава на златото и оригиналността на новитъ кубета !

Следъ коминформа въ Югославия се носеше слухъ, че сърбитъ ще искатъ експертиза и ако се докаже "братската помощ" фалшива, както винаги, тѣ ще претендиратъ да имъ се върне подареното злато...

Днесъ никой не знае, къде сж рѣдкитъ български икони отъ манастиритъ, стариннитъ църковни книги, скъпитъ реликви и пазенитъ отъ вѣкове светини... И като всичко е ограбено отъ освободителитъ и тѣхнитъ слуги, поне да запазимъ светото име на братята Кирилъ и Методий, като създатели на нашата писменостъ и заличимъ за винаги званието на Московския князь Александъръ Невски, руски държавенъ деецъ, пълководецъ и дипломатъ, Новгородски князь и великъ владимирски князь, защитникъ на руски земи и победителъ на нѣмско-шведски феодални и татарски нашественици, натрапенъ въ Родината ни отъ русофили и предатели...

Кога и какъ сж се наложили подмолнитъ, платени русофилски течения, за да възкрѣстне отново нѣкогашната идея за името на Московския князь, не е известно.

Въ българската история има стотици пѣти повече светци, воеводи, апостоли и великани въ Освободителното дѣло, за да бѣдатъ пренебрегвани и замѣствани съ руски завоеватели или да се строятъ паметници на нашественици и червени армии...

Има ли почва за комунизъм в България? - НБ.

По сведения на най-големите специалисти в Европа и Америка, комунизма може да има успѣхъ за юксо време въ слабо развитите страни съ много ниска култура и многобройно население.

Тамъ диктатурата и терора обръщат хората въ безправни роби, които произвеждат количество, като не обръщат внимание на качеството. Именно качествената продукция отъ силно развитите страни конкурира тяхното производство и ги държи на последното стъпало.

България преди войната винаги е била на първо мѣсто отъ Балканските страни по качество и продукция - наравно съ другите Европейски страни. Дори презъ време на войната, въпреки огромния износъ на храни за Германия по клиринговата спогодба, пазара бѣше задоволенъ до съветското нашествие през 1944 година.

Дали пазарната конкуренция е била мотива на производителните Западни страни за да харижатъ плодородната България на вѣчно гладния Съветски съюзъ или се криятъ тайни политически спъзумения, не е ясно за потърпевшите.

Въ края на войната се разбра, че по решение на Съюзната контролна комисия се дава право на 200,000 руски семейства да се разквартируватъ въ България за опазване "реда и спокойствието на страната"...

Въ България никога не е имало безредие. Спокойствието е било до такава степенъ регулирано, че рѣдко въ годината сж отбѣлязвани нѣколко убийства, обикновено за имотъ или отмъщение. Управляващите се движеха пеша и безъ охрана, а Царъ Борисъ се разхождаше по улиците като всѣки гражданинъ. Спокойствието се нарушаваше само когато платени агенти отъ Москва вършеха планирани престѣпления или идваха на цѣли роти съ парашути и подводници да въдворяватъ комунистически режимъ въ България.

Следователно, редътъ и спокойствието на страната бѣха нарушени отъ тѣзи 200,000 гладни и алчни мужици, които се впуснаха да плячкосватъ мирното население.

На всички български банки се обра валутата. Всѣкакви постѣпления се контролираха и направо извземаха. Цѣлото производство се изнасяше въ Съветския съюзъ на костуема цена, а тѣ го препродаваха на Западъ.

Тѣзи съветски семейства се хранѣха съ качествен храни отъ специални магазини, живѣеха изъ цѣла България въ околство, размножаваха се като листни въшки и дирижираха управлението въ страната.

Българскиятъ народъ бѣ подложенъ на единъ модеренъ ГЕНОЦИДЪ съ тежка физическа работа по лагери и затвори, изтрѣбление и поголовно намаляване на раждаемостта. Докато окупаторътъ създаваше въ нашата страна трето руско поколение.

Окончанието на традиционните ни имена постепенно се промѣниха на "чов", "ницки", "нич", "рнов", "кин", "ляев", "инкин" "ой" и темъ подобни, а повечето отъ половината си промѣниха имената, за да не правятъ впечатление директорските позиции или тяхния произходъ въ дирижиращите кръгове.

Родените поколения днесъ нагло твърдятъ: "Ета нашая Родина" и подведени отъ Москва, гласуватъ все още за комунизъмъ, защото знаятъ, че въ България пакъ ще се роди единъ Стефанъ Стамболовъ, който ще ги смъкне отъ постове имъ или ще ги изгони, тамъ отъ юдето сж се домъкнали...

Изъ архивите на будни журналисти отъ старата българска преса,

...При последната Русско Турска война, нѣкои руски военнопочалници си казваха на вѣкои българи: „мисляте ли вий, че ний дойдохме тука да се биемъ само за черни очи? Не; ний дойдохме съ цѣлъ да си поправимъ пѣть за Цариградъ. Ако вий ще се противите на това, тѣжко ви.“ Тѣзи е причината за дѣто тѣ глѣдаха да устроятъ и добра войска въ България. И отношенията на руското правителство спрямо България отъ тогава насамъ напълно оправдаватъ думите на тѣзи воено-началници.

Ламтенията на Руссия сж да земе на расположението си България, която е необходимо условие за прѣвзиманieto на Цариградъ; а слѣдъ туй завладѣванието на цѣлий Балкански полуостровъ не е толкозъ мжчно нѣщо. Но работата не се свършва до тука. Ромжния, която слѣдъ горното ще остане между двѣ руски владѣния, естествено ще трѣбва тоже да стане частъ отъ Руссия. За последнята ще е почти невъзможно да владѣе Балкански полуостровъ безъ Ромжния. Но и тукъ не се свършва всичко... (публикувано въ 1889 г.)

Н и е о б в и н я в а м е българската комунистическа партия и нейните изпълнителни органи от Септемврий 1944 до Ноемврий 1989 година, като "ръководна сила въ обществото и държавата" въ продажно сътрудничество съ една окупационна сила за национално предателство, отразено въ тѣхната собствена Конституция отъ 18 Май 1971 година:

КАТО СЕ ОСНОВАВАМЕ

на историческата победа на Деветосептемврийската социалистическа революция от 1944 година, завоювана под ръководството на Българската комунистическа партия и с решаващата помощ на Съветската армия-освободителка, от работническата класа, трудещите се селяни и народната интелигенция, сплотени в Отечествения фронт;

на успешното развитие на нашата народнодемократична държава; на исторически създалото се единомислие и единоедействие между Българската комунистическа партия и Българския земеделски народен съюз;

на победата на социализма, установила пълното господство на обществената собственост върху средствата за производство и премахнала завинаги експлоатацията на човек от човека;

КАТО СЕ ОПИРАМЕ

на сътрудничеството и взаимопомощта със Съюза на съветските социалистически републики и с другите страни от социалистическата общност;

на подкрепата на международното комунистическо и работническо движение и на всички прогресивни сили в света;

ТВЪРДО РЕШЕНИ

да изградим под ръководството на Българската комунистическа партия и в изпълнение на нейната програма развито социалистическо общество у нас;

да укрепваме и разширяваме нерушимия съюз, дружбата и всестранното сътрудничество със Съюза на съветските социалистически републики и с другите братски социалистически страни;

да подкрепяме справедливата борба на народите за независимост и социален прогрес;

ПРИЕХМЕ

чрез всенародно гласуване тази
КОНСТИТУЦИЯ

Н и е о б в и н я в а м е комунистическата партия и нейните партийни активисти въ престъпления къмъ човѣчеството и българския народъ нарушавайки следните членове отъ тѣхната конституция отъ 1971 година:

Член 35

- (1) Всички граждани на Народна република България са равни пред закона.
(2) Не се допускат никакви привилегии или ограничения в права.

Член 50

Всеки гражданин има право на защита срещу незаконно вмешателство в личния му и семеен живот и посегателство върху неговата чест и добро име.

Член 48

- (1) Гарантират се свободата и неприкосновеността на личността.
(2) Никой не може да бъде задържан повече от 24 часа без разрешение на съда или прокурора.

Член 51

Тайната на кореспонденцията, на телефонните разговори и на далекосъобщенията е неприкосновена освен при мобилизация, военно положение или при разрешение на съда или прокурора.

Член 49

Жилището е неприкосновено. Без съгласието на обитателя никой не може да влиза в жилището или помещенията му, нито да върши там претърсване освен в случаите и при условията, предвидени в закона.

Член 54

(1) Гражданите имат свобода на словото, печата, събранията, митингите и манифестациите.

Н и е н а с т о я в а м е за най-строго наказание на предателите и престъпниците споредъ действащите тогава закони и чл. 61 отъ тѣхната конституция.



Член 61

- (1) Защитата на Отечеството е върховен дълг и въпрос на чест за всеки гражданин.
(2) Измяната и предателството към Отечеството са най-тежки престъпления към народа. Те се наказват с всичката строгост на закона.



Какво е необходимо на България днес

Гошо Спасовъ - България, членъ на Б.Н.Ф.

Обръщението, което Централния Управителен Съвет на Българския Национален Фронтъ /Инк./ отправи към българския народъ, нито е случайно, нито е конюнктурно. То отговаря на програмните документи на Фронта.

Въ публикувания уставъ на БНФ - Ню Йоркъ 1970 г. раздълъ втори ПРОГРАМНИ НАЧАЛА, сж посочени основните точки, върху които се гради борбата на тази българска емигрантска организация. Въ членъ трети на Устава е казано:

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ /Инк./
... Работи за освобождението на българския народъ отъ комунистическото управлене наложено му след 9.Септември 1944 г.

... Счита всички държавни актове за противозаконни и нищожни.

... Отрича всъква форма на насилническо управление отъ лъво и отъ дъсно основано на класови принципи, ограничаващо основните права на човъка и ще се бори да не се повтаря въ бъдеще.

... Бори се за установяване на правова независима българска държава.

... Признава Търновската Конституция за основенъ законъ на българската държава, оставащъ въ сила и до днесъ, който осигурява на българския народъ управление основано на демократични начала и ще се бори за възстановяване на тази Конституция.

... Поддържа правото на частна собственостъ и ще се бори за възстановяване на тъзи основни права.

... Заявява, че основно правило в следкомунистическа България, тръбва да бжде правилото - ПРЕДЪ ЗАКОНИТЪ ВСИЧКИ СЖ РАВНИ и ще се бори за него.

... Намира, че между България, нейните Балкански съседи и другите свободни народи, тръбва да бждатъ установени и подържани правови и справедливи отношения.

Тъзи основни начала, залегнали въ Устава отъ 1970 год. бѣха потвърдени и обогатени въ Резолюцията и Декларацията приети на XXII Конгресъ на БНФ въ Чикаго САЩ презъ 1990 год., като прагматично бѣха съчетани съ изискванията на новата политическа обстановка въ България следъ Ноември 1989 год.

За да анализира разположението на силите въ политическото пространство и вземе отношение къмъ предстоящите избори за

Обикновено Народно Събрание съ огледъ подпомагане борбата на народа ни за отърсване отъ комунистическото господство Б.Н.Ф свика на 9 и 10 Мартъ 1991 год. въ Чикаго САЩ специално заседание на Екзекутивния Бордъ на Сътовния Централенъ Комитетъ. На това заседание Борда потвърди още веднажъ, че не е отстъпилъ отъ програмните документи на организацията и излъзе съ констатация че:

... Фактическата властъ въ България все още се контролира отъ комунистите.

... Великото Народно Събрание не е въ състояние да служи на интересите на народа.

... Въ България само се говори за реформи, но подъ пагубното въздействие на комунистическата властъ икономическото и политическо положение на народа не се е промънило. Смънятъ се личности, а системата остава сжщата.

Въ връзка съ тъзи констатации бѣше приета ПОЛИТИЧЕСКА ПРОГРАМА, която изхождаше на първо мѣсто отъ:

... Следъ 45 години жестокостъ, корупция и некадърно управление, България е доведена до най-големата икономическа катастрофа въ нейната история.

... БКП /БСП/ е окончателно компрометирана и е загубила всъква възможностъ да се надѣва на търпимостъ отъ страна на българския народъ.

Окончателното ликвидиране влиянието на БСП въ живота на Нова България и гарантиране необратимостта на демократичното развитие БНФ вижда въ ОБЕДИНЯВАНЕ на ВСИЧКИ ПОЛИТИЧЕСКИ СИЛИ, на които е сжпна свободата, въ антикомунистическата опозиция /А.К.О./. Борбата на тази обединена опозиция тръбва да бжде насочена къмъ пълно отстраняване на комунистическата /социалистическа/ партия отъ властта, разграждане на тоталитарната система на управление и премахване на последиците отъ нейното съществуване.

Изрично се подчертава въ политическата програма, че за /А.К.О./ основенъ свързващъ елементъ на политическите сили може и тръбва да бжде обявяване акта на 9.9.1944 година за нелегитименъ и възстановяване на ТЪРНОВСКАТА КОНСТИТУЦИЯ, като първа стѣпка за свободно и демократично развитие на утрешна България. Нѣщо повече, БНФ счита, че /А.К.О./ тръбва да издигне, като

свое искане, първите свободни избори да се проведат съгласно изискванията регламентирани от Търновската Конституция, което ще доведе до законна приемственост и няма да има революционен характер. След това е въпрос за време на изменение и допълнение на конституцията, по реда предвиден от самата нея. По нататък в политическата програма обстойно са разглеждани акцентите за възстановяване на демократичното гражданско общество.

Много са причините тази спасителна идея и повик към българския народ да не намърят своето практическо приложение в предизборния, а и след изборен период на 1991 година. Извън рамките на настоящето е да се анализират тези причини. Това е друга тема.

На XXIII Конгрес на БНФ през 1992, в Чикаго-САЩ, била приета резолюция в която се казва:

... Вземайки под внимание обстоятелствата в България и като потвърждаваме, че БНФ здраво стои на своите позиции в Резолюцията взета на заседанието на Централния Управителен Съвет от м. Март 1991 година, конгресът на БНФ заседаващ на 6 и 7 юни 1992 г. в гр. Чикаго - САЩ при следните решения:

... БНФ предлага и ще се бори да бъде възстановена Търновската Конституция, която била незаконно отменена от комунистическата власт. За нас тя продължава да бъде ОСНОВНИЯ ЗАКОНЪ на страната /к.м./

... БНФ предлага и ще се бори за приемане на закони за отстраняване на комунистическата номенклатура от всякакви ръководни длъжности в управлението.

Това била през месец юни 1992 г. !

Събитията, които последваха в българския политически живот в края на 1992 година: реструктуриране на политическите сили в парламента с доминиращо влияние на БСП, сваляне на правителството на г-н Филип Димитров под диктовката на БСП, избраното пропрезидентско правителство на президентския съветник г-н Любен Берков, гласуваните корекции от парламента на закони приети при парламентарното мнозинство на СДС и масовата чистка, която се извършва от изпълнителната власт в управленческите структури говори за подготовката на една ТОТАЛНА РЕКОМУНИЗАЦИЯ. Вотът на българския избирател е подменен с парламентарен преврат, без за това той да си е дал съ-

ласието в едни нови избори. При такава ситуация ДЕМОКРАЦИЯТА ВЪ БЪЛГАРИЯ Е ВЪ ОПАСНОСТЪ.

Какви са изискванията, нуждите на момента за ДЕМОКРАТИЧНОТО БЪДЕЩЕ НА РОДИНАТА НИ ? -

- Обединяване на българския народ в единна антикомунистическа-антиреставраторска опозиция за решителен отпор на неокомунизма.

Непреходната обединителна формула е ясно изразена в програмните документи на БНФ, намърели израз на обръщението на БНФ към българския народ "под знамето на Търновската Конституция в единен строй срещу неокомунизма".

Ако и сега не погледнем с необходимата сериозност на девиза поставен над централната врата на парламента -

- СЪЕДИНЕНИЕТО ПРАВИ СИЛАТА, народа и тези, които идват след нас няма да ни простят !

Напред към изборителните урни в бъдещите избори, единни за възстановяване на Търновската Конституция за демократичното бъдеще на БЪЛГАРИЯ !



Two rats sit on Moscow's Red Square in front of the Kremlin. Moscow city is suffering from a rat invasion, and according to some reports there are 15 million of these rodents in the city of nine million people.

ВЪ СТРАНАТА НА БЛАГОДЕНСТВИЕТО

Гладни плъхове се разхождат по Червения площад. Тъхният брой в Москва надминава 15 милиона. До сега тй се хранеха от доставките на колониалните социалистически държави, но времената се промъниха, както за съветските окупатори, така и за руските плъхове !...

Бългaритѣ въ Албaния

Следъ разпожсването на Македония презъ 1913 година, две малки нейни части попаднаха въ Албания. Това сж областитѣ Голо Бърдо, намиращо се срещу гр. Дебъръ, и Мала Преспа, разположена на западния бръгъ на Охридското езеро. Презъ 1924 г., при корекция на албано-гръцката граница, отъ костурския край е откъснато с. Връбникъ и е включено въ държавната територия на Албания. Отличителна черта въ отношението на албанскитѣ власти къмъ македонскитѣ българи въ Албания е, че тѣ не пречеа на изявата на българското имъ национално съзнание, не унищожаваха българскитѣ културни и исторически паметници. Поради тази причина до срѣдата на 30-тѣ години надгробнитѣ паметници сж изписвани на литературенъ български езикъ. Презъ 1932 г. по време на Балканската конференция, албанската делегация въ съставъ Искендеръ Коница, д-ръ Фаудъ Аслани и Мехмедъ Коница, подписа Заклчителенъ протоколъ, който въ първа и трета точка потвърждава наличието на българското малцинство въ Албания и предвижда даването на по-широки културни права на нашитѣ сънародници. За съжаление следъ сърбофилския превратъ на Кимонъ Георгиевъ презъ 1934 г., българското правителство се дезинтересува отъ македонския въпросъ, поради което не е упражненъ контролъ върху прилагането на споменатия протоколъ. Въ резултатъ на това нашето пословство въ Тирана бѣше единствената институция, която подържаше контакти съ българитѣ християни главно при честванията на Св. Св. Кирилъ и Методий, а българитѣ мохамедани, които сж два пѣти повече, бѣха напълно забравени.

Въ тази насока се развиваха събитията до идването на власт на албанскитѣ комунисти, когато въ действие бѣше пуснатъ коминтерновския македонизъмъ. По партийна линия при наличието на единъ бруталенъ югославски натискъ, се спусна схващането, че славянското население е "македонско" по народностъ. Презъ 1948 г., когато настъпи разрива между Титова Югославия и Коминформбюро, се създадоха благоприятни условия за поправяне на допуснатитѣ грѣшки. Тогава албанското правителство се обърна къмъ "Народна" Република България съ молба да изпрати български учители за обучението на това население. И тукъ нашитѣ комунистически интернационалисти допуснаха поредното престѣпление

спрѣмо българщината като отговориха, че по този въпросъ най-добре е Албания да се обърне къмъ Българдъ и Скопие. Независимо отъ всичко това, въ достигнатитѣ до насъ речи на самия Енверъ Ходжа, нееднократно се заявява, че славянското население въ източна Албания е българско. Едва следъ влизането на войскитѣ на Варшавския договоръ въ Чехословакия, въ болната глава на "великия вождъ" се породид опасението, че наличието на българско малцинство може да послужи и като поводъ за нападение върху Албания. Въ резултатъ на това понятието "българинъ" бѣ изоставено, но не сж упражнявани никакви насилия върху нашитѣ сънародници за промѣна на националното имъ самоопредѣление.

Съ падането на комунистическия режимъ въ Албания се разкрепости духа на българското население, но сжщо така се създадоха и условия за развихряне на македонската пропаганда, инспирирана отъ Българдъ и марионеткитѣ му въ Скопие. Споредъ албанскитѣ закони за регистрирането на нова организация сж необходими 300 подписа и македонската агентура се зае да ги събира за да създаде организацията "Братство". Но съвсемъ наскоро следъ нейната официална регистрация въ Албания възникна голѣмъ скандалъ, тъй като се установи, че около 100 подписа сж на лица, които никога не сж подписвали подобенъ протоколъ за учредяване. Поради тази причина "Братство" бѣше забранена и едва следъ известно време бѣ регистрирана друга организация съ сжщото име. Независимо отъ факта, че въ настоящия моментъ въ Албания има нѣколко македонски организации, общата имъ членска маса не надхвърля 200-300 души.

А какъ стои въпроса съ българскитѣ организации? Съмишленикъ на ВМРО-СМД отъ с. Острени, Голо Бърдо, ни писа следното: "По една седмица отидовъ во Голо Бърдо во хората на селата Стеблено, Кленье, Голѣмо Острени, Мало Острени и во Тучепи... Друго интересно за Васъ е дека въ Голо Бордо бѣа по интересни за България отколку за Македония". Въ края на 1991 г. въ Тирана бѣ регистрирано Културно-етническото дружество "Голо Бърдо" съ председателъ г. Рамазанъ Чадри, около 35 годишенъ наученъ работникъ въ Института по езикъ и литература. Въ дружеството членуватъ надъ 200 интелектуалци съ български произходъ, които иматъ за целъ изучаването и отвърдането съ неоспорими факти и документи истината за етнически произходъ, фолклоръ и

традиции на славянското население в Голо Бърдо. Друго българско сдружение, което има в редицата си около 2,000 редовни членове е Работническата организация "Голо Бърдо" с председател г-н Жевахир Хайрулай и седалище гр. Елбасан, с секции в Тирана, Драч, Бера, Круя, Патос и др., където са разселени или временно пребивават като гурбетчи около 30 хиляди българи.

ВМРО-СМД установи контакти с тези две организации, с църковния комитет в с. Връбник, а също така и с самото население в Голо Бърдо. Постигната е договорност за оказване на помощ на нашите сънародници, които са в бедствено социално-икономическо положение. С нашето посредничество различни институции в България обещаха да подарят на българите в Албания един автобус, ксерокс, факс-апарат, храни, дрехи, лекарства, газ за осветление и др. нъща от първа необходимост. Също така вече е изграден канал и за пренасяне на български учебници и литература. Освен това ВМРО-СМД организира 45 дневни курсове в Горна Джумая за изучаване на литературен български език. Предвиждаме през пролетта или лятото на 1993 г. да се отворят с наша помощ и първите частни български училища.

За реализирането на тази амбициозна програма е необходимо единдействието на всички родолюбиви български сили по света, поради което ВМРО-СМД изразява готовността си да посредничи при контактите на всеки, който желае да помогне за възхода на българщината.

Спась Ташев

Член на ИК на ВМРО-СМД



Случаят Савов

Охридъ, Македония

УСТАВЪ
НА
ВЪТРЕШНАТА
МАКЕДОНСКА
РЕВОЛЮЦИОННА
ОРГАНИЗАЦИЯ

Съобщават ни от Охридъ, че е в процес на регистриране Вътрешна Македонска Революционна Организация (ВМРО), която се основава на принципите на старата ВМРО, в защита на българщината за една

свободна, обединена и независима Македония - Швейцария на Балканите.

Инициативният комитет се състои от десет души с председател г-н Владимир Пауновски.

Възобновяването на ВМРО в Македония е особено важно при факта, че политическата линия на М П О, организация на македонските българи в Западния свят, в последните няколко години коренно се промени и отклони от заветите на Иван Михайлов, Методи Чанев, Петър Ацев, Аспарух Исаков

Непроменена обаче остава управляващата клика в Скопие, състояща се от бивши сърбо-комунисти и убедени "югославяни", които смятат, че българщината е най-голямата опасност за Македония.

Задачата на ВМРО е тежка и отговорна и заслужава поддръжката на всички ни.

25252525252525252525252525252525



- Ти Пижо какво мислиш за Търновската Конституция ?

- За насъ, пъкъ и за цълия народъ само Търновската Конституция, а за комунистите че приложимъ ДРЪНОВСКАТА КОНСТИТУЦИЯ...

Павел Матев - един от най-мразените от емиграцията комунистически ратаи.

Наскоро в червено-жълтата софийска преса се появи едно интервю със Павел Матев, комунистически председател на комитета за българите в чужбина. Той е доста добре познат на емиграцията като задграничен пътуващ копей на Б.К.П., човъка, който най-бездушно се подиграваше със съдбата на прокудените патриоти и с тяхния копнеж към майка и Родина.

За него, тогава терора, братоубийството, преклонението предъ съветския окупатор не бѣ срамен грѣхъ, а "библейски изконно-срамен грѣхъ на бѣгството" извършили тѣзи, които избраха свободата и посвѣтиха живота си на борба противъ комунистическото зло. На тѣхъ ТОЙ не прощавалъ!

Ето какъ "хуманниятъ" лирикъ Павел Матевъ изразява своите дълбоки чувства въ стихотворението си "о р и с ъ" /вижъ също списание Борба, отъ Септемврий 1988 год. и Май 1991./



ОРИС ПАВЕЛ
МАТЕВ

*На българите сложната съдба
ме вика по света. И аз отивам.
Не суета ме кани, не молба,
а жълтата им горест мълчалива.*

*На всички не прощавам. Нека тях
ги мъчи още дълги дни и нощи
библейския изконно-срамен грѣхъ
на бѣгството. И нека молят прошка!*

*За другите си мисля аз сега,
по пустата чужбина разпилени.
Гнети ги неизказана тъга.
Най-топлите им къщи са студени.*

*Веднѣж ме видят, сетне канят пак.
Наверко в утешителна измама
у мене виждат бащиния праг,
покрит от стѣпки и от лятна слама.*

*Кръстосват търпеливото поле,
при първата си севда се поспират,
забравят, че съдбата ги прокле
с принудата от тях да емигрират.*

*Във този странен и безбожен свят,
където всички вери се зачеркват,
те още търсят да се приютят
под купола на българските черкви.*

*И всяка нощ един обратен път
им маха със череша и тополи.
Но те не могат да се отзоват,
защото и насъне те са болки.*

Това бѣше тогава. А какво казва г-нъ Павел Матевъ днес ?

Аз работех с твърда вяра, че трябва да се поддържат връзките между отечеството и попилените по света неговни чеда. Не за да ги правя комунисти, а да защитя тази пълна връв между майка и рожба, за незабравя на свещения ни език, за подхранване на онази скромна, но свята гордост, че са произлезли от българската пазва. Никога не съм смятал, че емиграцията означава озлобление или духовна нищета, тя е житейска перипетия, орис, съдба. Запазил съм у себе си спомена за срещите си със стотици емигранти там, в страните, които са ги приели като втора тяхна родина. Никой от тях не ме обиди или огорчи, напротив, разговаряхме като брат с брата и сега няма да ми откажете, нали? — да им благодаря и за гостоприемството, и за откритата им душа, и за откровените теми.

За това ли идвахте между насъ другарю Матевъ ? Или за да обезвърите емиграцията, да събудите носталгия към Родина, майка и баща и по този начин правите слабите по духъ лесна плячка на вашата Д.С.?

Сега ни наричат "братя", но спомняте ли си какви бѣхме преди — "насъне болни", невъзвращени, предатели, агенти, народни врагове. Вашата паметъ ако е юкса, то нашата не е.

Ние искаме скоро да чуемъ Вашата защита предъ единъ свободенъ, демократиченъ български съдъ. Не Вашите нагласени реплики съ поставени лица...

Орисъ и користъ

На председателя на Комитета
за българите в чужбина

Не наща сложна емигрантска орис
Ти вика тѣй да шеташ по света
А ваща хищна и престѣпна корист
И ваща беднотия ницета...

Не наща горест-бунта мълчаливи
Те носи тук а немотия зла
И зора ви за чуждите девизи
И твойте лични корист суета...

От щурите полезни идиоти
И други чукундури патриоти
С кандърми и машинаци жалки
Събираш ти отпадъци угарки...

Кат гладен вълк и като жален просяк
С индугенциѣ между нас се вреш
На тез що дават обещаващ прошка
А другите с "чадѣра" ще бодеш!

И махаш ти с усмивка жълта ледна
На емигрантите с "обратен път"
Но там коварен враг следи и дебне
И те отказват да се отзоват.

Веднаж те видят сетне те проклинат
Познали в теб измамник смъртен враг
И отвратени бързо те подминат
С ръка в юмрук и прѣсти в кръстен знак.!

Червената ви кървава прокуда
Прогони нас далеч от бащин праг
Безбожната убийствена принуда
Е вашия изконно-смъртен грях...

А този свят съвсем не е безбожен
И верите съвсем не се зачеркват
И наща вяра вас така тревожи
Че пращате шпиони в наще черква...

Напук на вас в щастливото изгнание
Живеем ний в доволство свобода
Из нашата чужбина разпиляни
Пътуваме на воля по света...

А виѣ сте веч в прокоба смъртно болни
Под чуждите "череша и топола"
Че там на "търпеливото поле"
От Калотино до Черното море
Под траурното българско небе
Народа безвъзвратно ви прокле...

Рим 1987

Ото 8

С ъ о б щ е н и я

Въ подкрепа на акцията на г-нъ Едвинъ Сугаревъ, българитѣ отъ Ню Йоркъ, Чикаго и други градове изпратиха писма съ подписи до президента Желевъ, Нар. Събрание и пресата, въ които се изказва безусловна подкрепа на г-нъ Сугаревъ и се настоява за незабавна оставка на президента Желевъ, който изневѣри на идеитѣ, съ които бѣ избранъ и потѣпка волята и желанята на своитѣ избиратели.

На 6 Юнии и 11 Юлии т.г. въ Чикаго, се състояха голѣми излети - пикници, организирани отъ членоветѣ на БНФ. Стотици и стотици наши сънародници прекараха хубави дни въ опознаване и размѣна на мисли, подъ звуцитѣ на народна и забавна музика и пѣсни, изпълнявани отъ сънародници.

Скара, баръ и трапеза бѣха отлично уредени и обслужвани отъ членове на клона БНФ. Приходитѣ отъ пикника ще бждатъ използвани за списание "Борба" и друга организационна дейность.



Народно хоро



Часть отъ присѣтствуващитѣ



П И С Т А отъ

ЧИТАТЕЛИ

На 23 Май, свободната ни православна църква "Св. Иванъ Рилски" тържествено отпразднува деня на Светитъ Солунски братя "Св. Св. Кирилъ и Методий". Следъ църковна служба всички присутствуващи бѣха поканени въ църковния холъ, юдето бѣше послана братска трапеза. Следъ прочетената молитва, Отецъ Николай произнесе кратко слово за Светото Дѣло на Славянскитъ Братя въ полза на Българския народъ, а впоследствие къмъ всички славянски народи.

Праздненството премина въ приятна атмосфера и бѣше добре посетено.

* На 20 Юний т.г. Настоятелството на църквата "Св. Иванъ Рилски" направи църковенъ Молебенъ по случай Рождения Денъ на Н.В. Царъ Симеонъ II. Църковниятъ Молебенъ бѣше много добре посетенъ отъ българската емиграция, последователи на монархията и почитатели на Н.В. Царя.

Следъ църковния Молебенъ всички присутствуващи преминаха въ църковния холъ, юдето бѣ послана богата братска трапеза. Г-нь П. Сарайдаровъ, председател на църковната община, произнесе кратко слово въ подкрепа на монархията и нейната роля, като символъ на нейната политическа емиграция въ изгнание. Г-нь Сарайдаровъ подчерта, че единственото спасение на Българския народъ като Нация е възстановяването на монархията и Българския Тронъ, а съ това и Търновската Конституция, като единствени законни държавни институции.

Съ вдигната чаша той отправи поздрав и пожелания и предложи да се здрависаме за Н.В. Царъ Симеонъ II, следъ което се поде отъ всички химна за Н.В. Царя. Денътъ премина въ приятна атмосфера.

На 16 Юний Църковното Настоятелство изпрати поздравителна телеграма до Н.В. Царъ Симеонъ II, пожелавайки му крепко здраве.

21 Юний 1993 год. П. Сарайдаровъ

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Съобщаватъ ни отъ Кейптаунъ, че тамъ се е настанилъ зетътъ на Огнянъ Дойновъ. Той работи като архитектъ въ частна фирма и е купилъ къща въ единъ отъ най-скъпитъ квартали на града "Green Point". Съществува възможността самиятъ Огнянъ Дойновъ да се крие въ сѣщия градъ съ друго име.

Изпращамъ Ви 10 Долара за сп. "Борба" Наскоро четохъ нѣкъде, че въ Вавилонъ имало умни хора, които не искали да се разруши града, но били малко. Тѣзи, които мислятъ за България сѣ далече отъ нея, а много отъ тѣзи, които сѣ вътре сѣ полу-червени, полу-зелени, полу-сини и не знаятъ какви сѣ. Сега пъкъ ще имъ мърятъ черепитъ на помацитъ, за да доказватъ, че сѣ българи - чудятъ се какъ да направятъ гражданска война. Живковъ я започна съ покръстването.

Вече 4 години не връщатъ на хората земята. Четохъ, че единъ българинъ отъ Швеция си ходилъ два пъти до Радомирско за да си получи 150 декара бащина земя. Единъ комунистъ си приписалъ земята на свое име и този българинъ не можалъ да намѣри адвокатъ. Адвокатитъ ги е страхъ отъ тѣзи кучета, ще защитаватъ правото, но главата имъ ще изчезне отъ раменетъ.

Съ почитъ Ц. Иванова
Драги д-ръ Дочевъ,

Поводъ да седна и ти драсна нѣколко реда е нашето бойко списание "Борба", което прочетохъ отъ начало до край и отъ края до началото. Много добре се списва и напълно задоволява моитъ възгледи по отношение борбата срещу - мнимитъ "демократи" въ България начело съ президента Желевъ. Но по-важно е твоята статия за възстановяването на Търновската Конституция. Напълно сподѣлямъ твоего мнение по този въпросъ. Както пишешъ, България има ше най-демократично изработена конституция гарантираща - свобода и човѣшки права. Още тогава се говореше за човѣшки права, частна собственостъ, свобода на политически убеждения, всички граждани сѣ равни предъ закона и т.н. Възстановяване на Търновската Конституция е единъ важенъ елементъ за истинско демократизиране на страната. Но, гаднитъ главорези седятъ още на ключови позиции и фактически тѣ управляватъ страната. Тѣзи мерзавци трѣбва да отидатъ въ затвора... ти ми пишешъ така, че ми става топло около сърдцето. Защото този въпросъ е жизненъ за бъдещето на България. Дано твоитъ думи се чуятъ отъ Бога. Правъ си, че нѣма друга алтернатива, освенъ възстановяването на Търновската Конституция, колкото по скоро, толкова по-добре. Споредъ мене, първо възстановяването на Търновската Конституция, а после ако иска народа да гласува нова. Това е негово право. Д-ръ Ж. Пачиловъ - Австрия

Отпразднуване на рождения ден на Н.В.Царь Симеонъ II въ Аделаида.

Б.Н.Ф. въ Аделаида организира отпразднуването на рождения ден на Н.В.Царь Симеонъ II на 19 Юний съ вечеря въ единъ отъ мѣстнитѣ ресторанти. Следъ приветствуване на присѣтствувачитѣ отъ председателя на Б.Н.Ф. въ Аделаида г-нь Тодоръ Хаджиивановъ, съпругата му г-жа Катя Хаджииванова държа кратка беседа за Н.В.Царь Симеонъ II и Царското семейство. Изпѣването на "Шуми Марица" и химна на Царя бѣше последвано отъ тостъ за здравето на Негово Величество.

На следващия денъ - 20 Юний, въ мѣстната ни Българска Източно Православна Църква "Св. Петка" бѣше отслуженъ молебенъ за Н.В. Царя отъ архиерейския ни свещеникъ Тодоръ Поповъ.

Отпразднуването на рождения денъ на Н.В. Царь Симеонъ II въ Аделаида е годинна традиция, датираща отъ 1950 година
Секретарь: Петъръ Петровъ
Аделаида, 22 Юний, 1993 г.

Въ началото на годината бѣ проведенъ денъ на България, организиранъ отъ Южно-африкански граждани. Представителтъ на Б.Н.Ф. за Южна Африка, инж. Лиса Лисева произнесе кратко слово, въ което разгледа историята на България - отъ основаването ѝ на Балкана, златния вѣкъ на Царь Симеонъ I до днешния законенъ държавенъ глава - Царь Симеонъ II. Присѣтствувачитѣ проявиха живъ интересъ къмъ България и нашата Царска Фамилия.

За списание "Борба", от Силвия Митова - спортна гимнастика, заела осмо място на земна гимнастика и десето място в многобоя на Олимпиядата в Барселона '92.

Пред вас драги сънародници и на списание "Борба" бих желала да изкажа най-голямата си благодарност към енергичните грижи на г-н Весел Остхюзен и д-р Васерман който ме оперира след тежка контузия по време на тренировка.

Въпреки положеното старание на лекарите в София, се наложи повторна операция в чужбина.

Благодаря на всички хора от Южна Африка, които ме подкрепиха финансово за операцията.

Сърдечна ваша сънародничка Силвия Митова.



Радостта на Силвия Митова

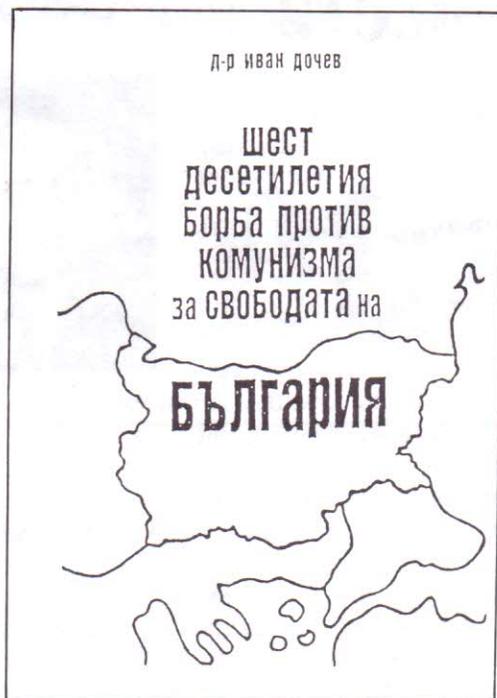
Отъ две седмици българската гимнастичка Силвия Митова /16 годишна/ може да се движи самостоятелно, следъ операция на шийнитѣ прешлени въ "Garden City Clinic" въ Йоханесбургъ.

Силвия е позната като най-добрата гимнастичка по спортна гимнастика не само въ България, а и по свѣта. Тя е четири пѣти националенъ шампионъ и завоюва осмо място на земя и десето въ многобоя на Олимпиядата въ Барселона презъ 1992 година.

За Силвия спортътъ е не само удоволствие, но тя е изцѣло отдадена на това. Резултатитѣ отъ усилена работа сж не само радостъ и гордостъ за нея, но и за нейната Родина.

Така, при тренировка за следващитѣ представления въ Gold Reef City - Йоханесбургъ и Бирмингамъ, Силвия пада на 19 Септември 1992 г. и уврежда лошо шийнитѣ прешлани, което налага операция и остава неподвижна за дълтъгъ периодъ отъ време. Въ това състояние младата гимнастичка прави опитъ, да отиде на консултация въ Парижъ, който опитъ излиза несполучливъ. Визата и е анулирана въ последния моментъ.

Презъ Априль Силвия, пристига парализирана въ Йоханесбургъ по покана на гимнастичката отъ националния отборъ на Ю. Африка Heidi-Marie Oosthuizen и нейнитѣ родители. Gold Reef City плати пѣтнитѣ разности на Силвия. Добри хора събраха средства за операцията. Безъ помощта на Южна Африка Силвия Митова би останала инвалидъ. Сега тя се движи самостоятелно и изказва благодарности на всички, които помогнаха.



Подъ това заглавие излезе отъ печатъ новата книга на д-ръ Иванъ Дочевъ описваща нашата шестдесетъ годишна борба противъ комунизма за свободата на България, преди 9 Септемврий 1944 година. Националнитъ Легиони въ България и следъ тази фатална дата, Националниятъ Фронтъ въ емиграция, включително нашето участие въ изборитъ въ България презъ 1991 год., когато се извоюва победа надъ комунизма.

Книгата ще се изпрати до всички библиотеки въ България, за да може всъки да я прочете и види истината, която комуниститъ криеха отъ нашия народъ 47 години.

По-късно книгата ще се достави въ България, чрезъ Българския Демократически Форумъ и въ чужбина, чрезъ Българския Националенъ Фронтъ, Инк.

Книгата е отпечатана на български въ книгоиздателството на Д. Загорски - Калифорния.

Излизането на книгата се осъществи благодарение даренията на дейци от Б.Н.Ф. за което имъ се изказва благодарностъ.



Въ последния моментъ се получи съобщение отъ Австралия

Протестно писмо за оставката на Желевъ бѣ изпратено и отъ Австралия отъ името на клоноветъ на Б.Н.Ф., д-во "Родина" и черквата "Св. Иванъ Рилски" - Мелбърнъ.

Търсятъ се:

Г-нь Маринъ Рачевъ Дончевъ отъ Русенско, последенъ адресъ въ Сеатълъ, Вашингтонъ. Ако нѣкой знае нѣщо за лицето да се обади на Христо Пулевъ, тел. 716-834-7008 или пише на редакцията.

Г-нь Димитъръ Търновски отъ Лозенградъ, има синъ - лѣкаръ въ Торонто, вѣроятно съ името д-ръ Търнеръ. Молимъ да пратите сведения до редакцията.

Г-нь Василь Захариевъ Станишевъ, роденъ 1916 г. въ с. Мисловщица /Трънско/, служилъ въ полицията въ Неврокопъ, съденъ отъ комуниститъ. Търси го синътъ му.

Въ редакцията се получи новия бюлетинъ на "БЪЛГАРСКА ОБЩНОСТЪ" издаванъ въ Фениксъ Аризона съ редакторъ Теодора Астро. Бюлетинътъ съдържа интересни политически, исторически и културно-просвѣтни материали, всички въ националенъ антикомунистически духъ.

Обявява се свикването на Великъ Националенъ Съборъ въ района на Великия Каньонъ на 28 Августъ 1993 година. Делегатъ на събора може да бѣде всъки, който подпише клетвена декларация, че е привърженикъ на Монархията и Търновската Конституция.

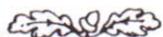
Факсъ и Телефонъ: 602-973-5054

БЪЛГАРСКАТА НАЦИОНАЛНА ЕМИГРАЦИЯ ИСКА ОСТАВКАТА НА ЖЕЛЕВЪ

На манифестация въ Ню Йоркъ по случай Седмичата на Поробенитъ отъ Комунизма Народи състояла се на 11 Юли 1993 г. България е била представена отъ голѣма група членове и съмишленици на БНФ, които на чело съ Българското знаме сѣ носили и плакатъ за оставката на президента Желевъ, който измѣни на българския народъ и постави правителство, което работи за реставрация на комунизма.



Съ плаката предъ катедралата въ Ню Йоркъ



СКРЪБНИ ВЕСТИ



На 10 Юний 1993 г. почина въ Торонто, Канада нашият добър приятел, политическият емигрант

г-нъ БОРИСЪ ИВАНОВЪ ДИМИТРОВЪ,

роденъ на 1 Юний 1910 г. въ Пазарджикъ Той произлиза отъ видно офицерско семейство, закърменъ съ идеалитъ за беззаветна служба на България.



Следъ като завършва Школата за запасни офицери става началникъ на полицията въ Сливенъ, а по-късно Софийски областенъ началникъ.

Съ влизането на червената армия въ България Борисъ Димитровъ преминава въ нелегалностъ и успява да отиде въ Германия. Бива осъденъ отъ комунистите задочно на смъртъ. По-късно той се изселва съ съпругата си Славка за Канада, юдето взима дейно участие въ емигрантскитъ инициативи.

За неговата преданна служба на Царъ и Родина, Борисъ бѣ награденъ съ най-високи отличия и ордени.

Завърши единъ животъ, изпълнилъ до край своя обетъ.

Погребението бѣ извършено на 14 Юний следъ служба въ църквата "Св. Троица" въ присъствието на множество почитатели.

Бѣха поднесени много цвѣта и вѣнци, между които и триколюбренъ вѣнецъ отъ името на Българския Националенъ Фронтъ.

Миръ на праха му и вѣчна да бжде паметъта му !

На 19 Май 1993 год. почина въ Оксенфордъ, Куинсландъ, Австралия

г-нъ Ангелъ Захариевъ

72 г. роденъ въ Русе. Следъ завършване на гимназиалното си образование въ Русе, той заминава да следва Агрикултура въ Австрия и Германия. Къмъ края на войната Ангелъ бива заловенъ и натоваренъ на влакъ за България. Съ рискъ на живота си скача отъ него и се спасява. Като политически емигрантъ заминава презъ 1950 г. за Австралия



Въ последнитъ си минути, Ангелъ прошепва на своя близъкъ приятел Живко Сребровъ, представител на БНФ за Куинсландъ-Австралия - "Българио, за съжаление си ти ! До кога ще те лъжатъ комунистите, тѣзи червени паразити, които докараха народа ни до просешка тояга ? Богъ да пази България !"

Изказваме искрени съболезнования на съпругата Сузана и сина му Жанъ.

Вѣчна да бжде паметъта му !

Навършиха 2 ½ години отъ смъртъта на

Д-ръ

Димитъръ Ахпаповъ

редакторъ на списание "Заветъ" - Мелбърнъ, Австралия.

На снимката е кръщелникътъ на д-ръ Ахпаповъ, г-нъ Георги Сребровъ, дашлъ отъ Куинсландъ за да се поклони предъ гроба на покойния.



Писмо отъ модерния Христо Ботевъ

Не плачи майко, не тъжи,
че заминахъ ази на Западъ
а тебе на село оставихъ
да ядешъ коприва и лападъ



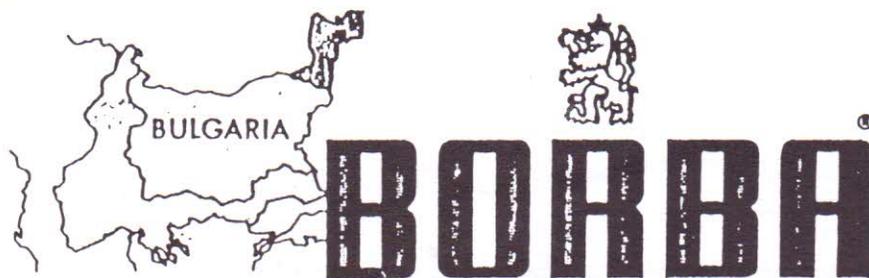
Въ Билбао, Испания почина на 13 май, 1993 година представителтъ на Б.Н.Ф за Испания

Г-нъ ИВАНЪ ИВАНОВЪ

Роденъ на 21 Февруари 1915 год. въ Варна. Г-нъ Ивановъ бѣ единъ отъ най-преданитъ борци въ редоветъ на БНФ. Неговата неморна дейностъ въ борба противъ комунизма и защита на българската национална кауза ще служи за примѣръ на всички ни.

Поклонъ предъ светлата му паметъ !

Ц.У.С. на Б.Н.Ф.



Founder: Dr. Ivan Docheff
† Editor: Dr. George Paprikoff
P.O. Box 46250 CHICAGO
Ill. 60646

Incorporated in the State of
New York, November 7, 1958
Non Profit Organization
Illinois, 23307, Nov. 16, 1962
Trade Mark Registration,
N. Y., 38R-11031 Nov. 20 1967

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

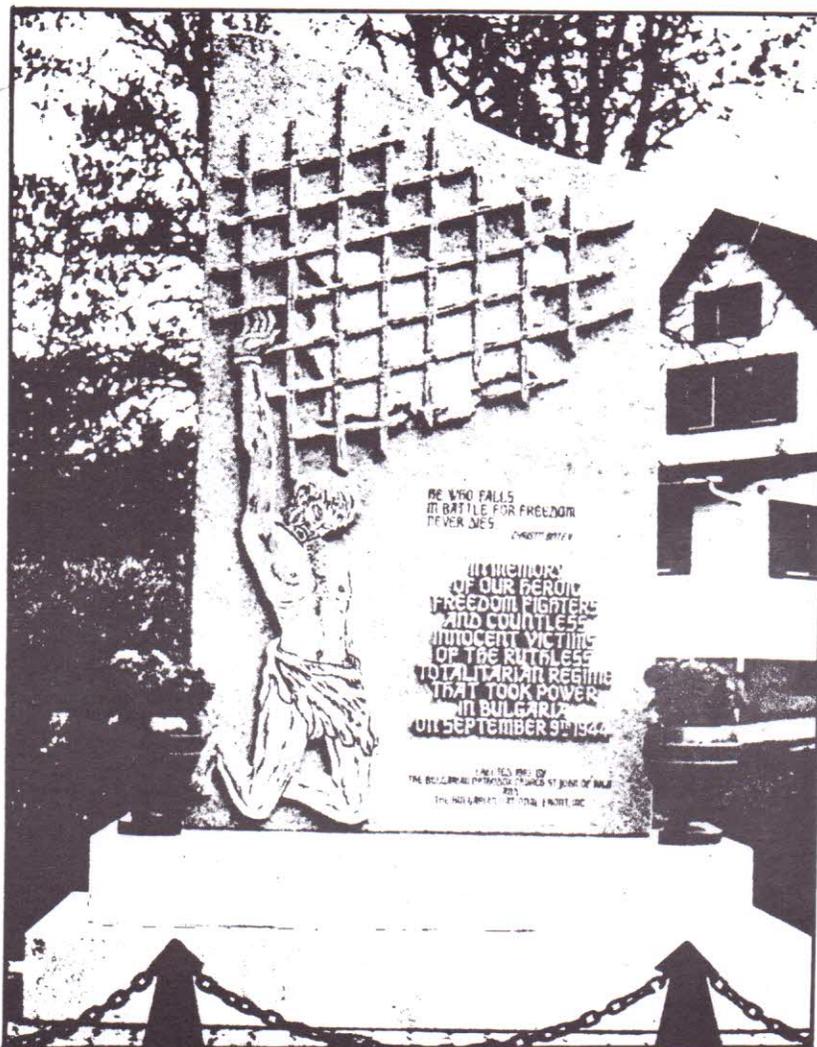
СПИСЪКЪ

на комунистическите инквизитори и убийци отъ Казанлъшка околия презъ периода 1944 - 1950

Българи, не забравяйте тѣзи имена докато дойде ДЕНЯ НА ПРАВОСЪДИЕТО !

- | | |
|--|---|
| 1. Стойко Златевъ Тяновъ - Сокола отъ Мъглижъ участвувалъ въ разстрела на осъденитѣ на смъртъ отъ тѣй наречения Народенъ съдъ. | 12. Дана Генева отъ село Тъжа - инквизирала Иванъ Телбизовъ |
| 2. Георги Ивановъ Михалевъ Балкански - убилъ Теньо Ивановъ Матановъ. | 13. Никола Маноловъ отъ Мъглижъ |
| 3. Минчо Армейковъ отъ с. Шейново и | 14. Русинъ Донева Кацарски отъ с. Розовецъ. |
| 4. Атанасъ Чирпанлиевъ - убили фелдфебела Георги Петковъ | 15. Христо Николовъ Шановъ отъ с. Шейново. |
| 5. Филипъ Костадиновъ отъ с. Крънъ и | 16. Спасъ Христовъ Спасовъ отъ с. Голѣмо Дръново. |
| 6. Христо Чакъровъ отъ с. Крънъ - убили свещеника на с. Крънъ. | 17. Иванъ Курдовъ отъ с. Енина. |
| 7. Иванъ Несторовъ Тодоровъ отъ с. Александрово и | 18. Добри Гарджевъ отъ с. Дъбово |
| 8. Теньо Димитровъ Минчевъ отъ сѣщото село - убили Антонъ Боневъ Петковъ секретаръ на З.М.С. | 19. Никола Цаневъ отъ с. Овощникъ. |
| 9. Марко Марковъ отъ с. Дъбово и | 20. Веселинъ Караколевъ |
| 10. Недъо Тъпановъ отъ гр. Шипка и | 21. Василь Безловъ отъ гр. Шипка. |
| 11. Дормушевъ /сега Иванъ Поповъ/ отъ Казанлъкъ - участвували въ разстрела на осъденитѣ на смъртъ. | 22. Христо Тъпановъ |
| | 23. Слави Славовъ отъ с. Крънъ |
| | 24. Кръстьо Цанковъ |
| | 25. Асень Калчевъ |
| | 26. Иванъ Войниковъ |

Изтезавали и инквизирали всички арестувани
предъ разстрелъ



*Паметникът за избитите от комунистите
наши брaмъ в България*

При Ниагара-Фалс, Канада, построен по инициатива на Б.Н.Ф.
и Църквата Св. Иванъ Рилски съ помощта на емигранти отъ цѣлия свѣтъ.